

הידברות

עונת שבת

www.hidabroot.org
תפוצה: 293,350 עותקים

פרשת תצוה | גיליון 642 | י"ד באדר א' תשפ"ד

לתגובות: oneg.shabat@htv.co.il

להפצת העלון: 073-222-1388

שאל את הרב

הג"ר אברהם יוסף שליט"א

דיסק-און-קי שמכיל הרצאות תורניות או תכנים של קדושה - האם צריך להניח בגניזה?

מכשירים אלקטרוניים שיש בהם דברי תורה - אין בהם קדושה, כיוון שהצריבה של התוכן אינה כדרך כתיבה ואין בה ממשות, ולכן ראוי להשליכם במקום שמוניחים דברי פלסטיק העומדים להתכה.

האם אומרים תחנון במנחה של ערב פורים קטן?

פורים קטן הוא מעין חג הפורים, ולכן אין אומרים תחנון ב"ד וט"ו באדר הראשון כמו באדר השני, וכן אין אומרים תחנון במנחה של ערב פורים קטן כמו בכל ערב חג. וטוב להוסיף מאכל ערב ולכוון עליו ביום פורים קטן.

ניצחון מוחץ

החיים רוויים בניסיונות, תאוות ויצרים. כיצד יוכל האדם לנצח את יצרו, גם כאשר קשה לו מאוד?

ונחת, או באיסור ומתוך מתחים ולחצים. כדי שיוכל להתקיים בפועל חוק טבע נכבד זה שהוטבע בעולם, סידר הקדוש ברוך הוא שכל סוג של הנאה שניתן להשיגה באיסור - קיימת בעולם גם בהיתר. כמבואר במסכת חולין (קט ע"ב): "כל דאסר לן רחמנא, שרא לן כוותיה. אסר לן דמא [לאכול דם] - שרא לן כבדא [התיר לנו לאכול כבד שכולו דם]. אסר חלב בהמה - התיר חלב חיה. אסר חזיר - התיר מוחא דשיבוטא [דג כשר שמוחו בטעם חזיר]. אסר אשת איש - התיר גרושה בחיי בעלה. אסר אשת אח - התיר יבמה ועוד. וכששאלה ילחא, רעייתו של רב נחמן, כיצד ניתן לטעום בהיתר טעם של בשר וחלב, אמר רב נחמן לטבחים שייצלו עבורה בשר מעטיני הבהמה, והנה לה מאכל כשר בטעם בשר וחלב (ועיין בשולחן ערוך י"ד סי' צ). כל זאת כדי שהעומד בניסיון יקבל את המגיע לו בהיתר. ולעומת זאת, אם נגזר עליו שלא ייהנה ממנו, לא תהיה לו אפשרות ליהנות ממנו גם באיסור.

מורנו הגאון הגדול הרב זמיר כהן שליט"א, ראש ישיבת 'אבני נזר'...

ברשתנו מפורטים בגדי הכהן הגדול: "וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה, חֹשֶׁן וְאֶפֶד וְיָמֵעַל וְכִתְנֵת תְּשֻׁבֵץ מְצֻנֶפֶת וְאַבְנֵט. וְעָשָׂה בְגָדֵי קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ וּלְבָנָיו לְכַהֵנוּ לֵי". בתלמוד (ערכין טז ע"א) מובא: "למה נסמכה פרשת בגדי כהונה לפרשת קרבנות? לומר לך: מה קרבנות מכפרין, אף בגדי כהונה מכפרין. כתונת מכפרת על שפיכות דמים, מכנסיים מכפרים על גילוי עריות, מצנפת מכפרת על גסי הרוח, אבנט מכפרת על הרהור הלב, אפוד מכפר על עבודה זרה, מעיל מכפר על לשון הרע, ציץ מכפר על מעשה עזי פנים". ולמדו שם את כל זאת מפסוקים.

כיום, אין לנו בית מקדש ולא עבודת כהן גדול שיכפרו עלינו, ולא נותר בידינו אלא רק כוח התשובה - למחילת עוונות, ולימוד התורה - לטהר את נפש האדם מכתמי העוונות. אמנם ידוע הפתגם שאדם חכם, מראש לא נכנס לבוץ, ואינו מתלכלך בעבירה. אך כיצד ניתן להתגבר על היצר בעת ניסיון גדול של כעס או תאוה גדולה, כשרואה שעל אף שהוא בעל אמונה ויראת שמים, קשה לו מאוד להתגבר על הפיתוי הגדול? הנה עצה נפלאה.

עיקר הקושי בפיתוי היצרי הוא: "נכון שזה גרוע ואסור ומזיק והעובר עברה זו עתיד לתת עליה את הדין, אבל אני חייב, או לפחות רוצה, ליהנות מהדבר הזה!".

אך אם יתבונן באותה שעה במילים הבאות שבתלמוד (יומא לח ע"א), יוכל להרגיע את ייצרו ולנצחו: "בשמך יקראוך, ובמקומך יושיבוך, ומשלך יתנו לך. אין אדם נוגע במוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא". כלומר, אם קבעו לך מן השמים לקבל כבוד, או ממון, או כל סוג של הנאה אחרת, אתה תקבל אותה בהיתר, ומבלי שתדרוף אחריו מתוך טירוף הדעת. אלא שהבחירה ביד האדם האם יקבל אותה בהיתר מתוך שמחה

העלון טעון גניזה | נא לא לקרוא במהלך התפילה

מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
18:49	18:09	16:56	ירושלים
18:46	18:10	17:12	תל אביב
18:47	18:09	17:04	חיפה
18:49	18:11	17:14	ב.שבע

בימים של אתגרים והתמודדיות זה הזמן לשבת של הידברות שבת מעצימה באווירה של קירוב לבבות וחיוזוק הגוף והנפש ביחד נחזק ונתחזק וביחד נצח!

הרצאות מרתקות | ארוחות עשירות | חדרים מפוארים

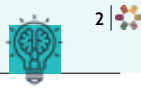
לשבת | במלון רמדה נתניה

התחזקות

בהשתתפות הרב יצחק פנז והרב אבנר קוואט

שישי-שבת | פרשת פקודי | ה'ו' אדר ב' | 15-16.3

לפרטים נוספים: 073-222-1-270

אומה שאינה מרוכזת, אלא מפוזרת על כל קצוות תבל, ולמול רדיפות נוראות רצופות - זוהי תופעה כה לא רצינואלית, שלמולה ניצב כל היסטוריון פעור פה". וכן אמר פרופ' ג'ורג' פרידמן, סוציולוג והיסטוריון צרפתי: "יש לעם היהודי היסטוריה שאינה כשל כל העמים. כתבתי פעם שהיהודים הם תאונה של ההיסטוריה, משהו שאיננו תואם את הכללים המקובלים של ההיסטוריה".

מארק טוויין, סופר ועיתונאי אמריקני, כתב: "המצרים, הבבלים והפרסים עלו ומילאו את העולם בשאון הדר ויפעה, עד שהועם הזוהר והם שקעו ועברו מן העולם. היוונים והרומאים הלכו בעקבותיהם, עוררו רעש עצום ונעלמו. עמים אחרים הופיעו, נשאו ברמה את לפידם לזמן מה, אך הוא נשרף באש של עצמו. ועתה, הם יושבים בצל או אבדו בכלל. היהודי ראה את כולם, היכה את כולם, והוא היום מה שהיה מאז ומעולם. אינו מראה סימני שקיעה, לא תשישות של זקנה, אין האטה בכישוריו וערנותו לא קתה. כולם בני תמותה בעולם, מלבד היהודים. כל הכוחות חולפים, אך הוא נשאר. מהו סוד נצחיותו?". ואלו הם דבריו של ניקולאי ברדייב, פילוסוף רוסי, על סוד קיומו של העם היהודי: "לפי הקריטריון המטריאליסטי (החומרני) והפוזיטיבי (העובדתי), צריכה הייתה אומה זו לעבור מן העולם. קיומה הוא תופעה מסתורית ומופלאה, המעידה כי חיי אומה זו מתנהלים בכוח גזרה קדומה". קיומו של העם היהודי למול כל הגיון או סיכוי הסתברותי מהווה הוכחה נוספת, אחת מבין רבות, לעל הטבעיות הטמונה בעם היהודי, למציאות האלוקית ולעל האנושיות שבתורת ישראל.

כיצד ייתכן שהעם היהודי ממשיך להתקיים כנגד כל הגיון, ומה יש להוגי דעות מן העולם לומר על כך?

אימפריות אדירות נעלמו לאורך ההיסטוריה - הבבלים, הפרסים, היוונים, הרומאים, הביזנטים ועוד - העם היהודי, עם קטן, שגלה מעל אדמתו וחי בגולה במשך 2000 שנה, מפוזר בין ארצות שונות ועובר לאורך כל ההיסטוריה ניסיונות להשמדתו - חי וקיים, כנגד כל הסיכויים. סיכוייו של עם לשרוד, כאשר הוא קטן בכמותו, מפוזר בעולם וסובל מרדיפות ושמדות הינו אפסי, ובדרך הטבע לא ישרוד לאורך זמן. ולמרות זאת, הנבואה ממשכה להתקיים במלואה. וכפי שאמר הסופר הרוסי, לב טולסטוי: "יהודי הינו נצחי, הוא התגשמות הנצח". על נצחיות העם היהודי אמר ארנולד טוינבי, מגדולי ההיסטוריונים של המאה ה-20, אשר חקר את עלייתן ושקיעתן של תרבויות: "שמירת הזהות הלאומית מצד אומה ללא עצמאות מדינית, ללא שפה מדוברת אחידה,

בכל פסח אנו קוראים את הקטע הזה בהגדה שנכתבה על ידי חז"ל, ומדמה כמה שהוא רלוונטי בכל דור ודור: 'וְהָיָה שְׁעַמְדָּה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ, שְׂלֵא אֶחָד בְּלָדָּ עָמַד עֲלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, אֶלָּא שְׂבָכָל דּוֹר וְדוֹר עוֹמְדִים עֲלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם'. מהי בדיקת אותה "והיא" שעומדת לנו ולאבותינו? זוהי **ההבטחה** שהקב"ה נתן לאברהם ואבינו בבית בין הבתרים, שהקב"ה תמיד יציל אותנו מידי אומות העולם שמנסות להשמידנו. מציאות קיומו של העם היהודי כנגד כל הגיון מוכיחה לנו, ואף לאומות העולם, את אהבתו של הקב"ה אל עמו ואת השגחתו הפלאית. התורה מבטיחה שהעם היהודי הוא עם הנצח, אשר לא יוכחד לעולם - 'וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיְתוֹם בְּאֶרֶץ אֲבִיהֶם, כִּי לֹא מֵאֲסֹתִים וְלֹא גְעֻלָּתִים לְכַלְתָּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם, כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם' (ויקרא כ"ו, מ"ד). בעוד

זה אפשרי הרב יצחק פנגר

היינו מתבוננים כך על כל איבר ועל כל תפקוד שברוך השם יש לנו. זכור לי ששמעתי פעם את הרב הצדיק ר' דן סגל שליט"א, שסיפר שבהיותו ילד הוא היה חולני מאוד, ולעיתים תכופות היה מבקר בקופת החולים. יום אחד הוא שאל את הרופא: "מדוע הכול לא בסדר אצלי?". הרופא ענה לו: "אתה מתפלא שהכול לא בסדר? אני מתפלא כיצד הכול כן בסדר...". והוא הסביר, שאם היינו יודעים את מורכבות המערכות בגוף האדם, וכיצד כל איבר ואיבר מחובר ותלוי באיבר נוסף, וכולם צריכים לעבוד בהרמוניה - היינו משתוממים כיצד הדבר הזה בכלל פועל, ועוד לאורך זמן. קחו מספר דקות להתבונן בגופכם ובמערכות שלו, ותנו הודיה לבורא, והתמלאו בשמחה עצומה על המתנות התמידיות שמקיפות כל אחד מאתנו 24/7, עד 120 בעזרת השם.

כשמתבוננים בגוף - שמחים

עוד על נפלאות העין, ועל אבן הדרך השלישית בדרך לאושר פנימי

מתוך ספרו החדש של הרב יצחק פנגר 'זה אפשרי'.
לרכישה היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

בשבוע שעבר הבאנו את דבריו של הסטייפלר נפלאותיה של העין האנושית. הנה עוד מדבריו: "וכדי להישמר מאבק וכיוצא בזה, שלא יכנס לעין, עשה לו הקב"ה עפעפיים אשר יכול לסגור מיד כשצריכה. "וכן בשעה שישן, כדי שלא ייכנסו בעיניו זבובים וברואים קטנים, או אבק וכיוצא בזה, עשה הקב"ה טבעו לסגור את עיניו בעפעפיו. ובנוסף לזה צומחות שערות קטנות בקצות עפעפיו, גם כן להגן מאבקות שונות שלא יפלו לתוך העין (ואינן שערות הרבה, ולא ארוכות, למען לא יאפילו על הראיה). "ולמעלה מעיניו צומחות גבות העיניים, השומרות שלא תיפול זיעת המצח על העיניים, כמו שכתבו הקדמונים. ואינם ארוכים הרבה, למען לא ירדו מול עיניו ויאפילו ראייתו. "ומחסדי השם יתברך שיצר עניין הבכייה, והדמעות הבאות מן העין על ידי התרגשות גדולה ובעיקר על ידי צער ואסון רחמנא לילצן. כי על ידי הדמעות ניכר לכל כאבו ורגשותיו, ורבים משתתפים בצערו, ומשתדלים להיות בעזרו ככול האפשר.

הידברות | **עורכת משנה** | **עורכת משנה** | **עורך** | **מחבר**
דודו כהן | דבי רייכמן, שולי שמואלי

מחבר קוראי עלון הידברות - הזמן שלכם להשפיע!
כנסו והשפיעו << <https://did.li/alon24>

כל שנה אתה מבטיח לעצמך מגילה מהדרת? **השנה אתה מקיים!**
דרזיין מקדימין! הזמיני עכשיו ותהנו מפורים למהדרין

073.222.1250
הפשו הידברות שופס
shops.hidabroot.org

נמו לשלם עד - **36** תשלומים

הגהה כפולה, דינית וממוחשבת

בדיקת כשרות ברמה גבוהה

ביקורת הרב ירון אשכנזי שליט"א

מומחים וירש

זה לא סיפור לקנות מגילה!

מגילות אסתר בכתב מרהיב על קלף מהודר עם בית מגילה מפואר!

חשיבות גדולה מייחסת התורה ללבוש. בפרשתנו, התורה הקדושה מפרטת לפרטי פרטים על שמונת בגדי הכהן גדול, וכך גם על ארבעת בגדי כהן הדיוט. בגמרא במסכת שבת מובא על רבי יוחנן, שהיה רגיל לקרוא לבגדיו "מכבדי" - שמכבדים אותי, והרמב"ם, בתחילת הלכות דעות, תיאר כיצד אמור להיראות לבושו של תלמיד חכם. רבנו האריז"ל (שער הכוונות) מגלה כי על ידי לבוש האדם ישנו אור מקיף שמסכך עליו מפני המזיקים. ו"מלבוש" (378) בגימטרייה "אור פניאל", והוא שע"ח אורות שנמצאים בפנים העליונים, והוא בגימטרייה "חשמל".

ומשום כך, יש להזהר שלא ללבוש שני מלבושים יחד, ומבאר האריז"ל כי מלבוש האדם הוא מן הקדושה, ויש בו בחינת אור מקיף מבחוץ, ולכל לבוש ולבוש יש אור מקיף, והוא דוחה את הקליפות מלינוק. אבל המחבר שני מלבושיו ולבושם יחד, אינו נותן לאור המקיף להיכנס בין שני הבגדים, ועל ידי כך אין הקליפות נדחות משם. וממילא הדבר גורם לשכחה, כי השכחה מצויה מחמת הקליפות, כי הזיכרון בא מצד הקדושה, בסוד "ואין שכחה לפני כסא כבודך". והדגישו הפוסקים, כי הדבר מצוי בהנחת הכיפה והכובע על גבי הראש, שיש להניחם בזה אחר זה, ולא בבבת אחת.

מגן מפני המזיקים

מהי החשיבות של בגד עליון, ומה זה משנה באיזה סדר קושרים נעליים?

הלבוש מביא לשמירה

החת"ם סופר כתב בעניין הבגדים, שהבגדים הקרובים יותר לגוף, הנצרכים לכיסוי ביותר, נחשבים לאור הפנימי, ואילו הבגדים העליונים, שמקיפים אותו מלמעלה, המה בבחינת האור המקיף, לכבוד ולתפארת.

ובזאת הוא מסביר מדוע יש הנוהגים ללבוש בגד עליון לבן לביל פסח ובראש השנה, ובפרט ביום הכיפורים, מפני שרצונם להישמר מהמזיקים והמקטרגים המתעוררים אז, שאותו אור המקיף שבבגד מברחים.

וביאר עוד, מדוע כל גדולי ישראל נוהגים תמיד לצאת בכל ימות השנה, הן בחורף והן בקיץ, בבגד העליון הסובב אותם, כי הגדולים צריכים שמירה יתירה, ובגד העליון מועיל לכך.

הטעם שציווה ה' על סדר נעילת המנעלים

באחת הפעמים, כאשר הלך הגאון רבי שלמה זלמן אויערבך ברחוב, ניגש אליו ילד מילדי ירושלים, ושאלו, מדוע ה' יתברך ציווה לנעול בתחילה נעל ימין, ואחר כך נעל שמאל, ושוב לקשור בתחילה את נעל שמאל ואחר כך את נעל ימין. וכי מה זה משנה לקב"ה איך יהודי יכניס את רגליו למנעליו, ואיך יקשור אותם?

תשובה מחכימה השופכת לנו אור על מצוות רבות השיב הגרש"ז אויערבך לאותו ילד. ידועה המימרא: "רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקב"ה לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות". אבל קושרן, אבל הקב"ה, החפץ בטובת עמו ישראל, רצה שגם יקבלו שכר על כך, ולכך ציווה אותם על סדר מסוים, כדי שבזכות קיום הציווי, יזכו לעוד שכר מן השמים בעולם שכולו טוב.

ויש להוסיף, כי אף שנעילת המנעל וקשירתן נראים כדברים גשמיים לחלוטין, אך ידע האדם נאמנה, כי אף בדברים הללו ישנם סודות רמים ורמזים נפלאים, וכפי שמובא בדברי רבנו האריז"ל בתחילת שער הכוונות, שיש בכך רמז להשפעת האורות העליונים.

מתוך ספר "שיח יצחק", לרכישת ספרי הרב יצחק בצרי, היכנסו להידברות שופט או חייגו: 073-222-1250

הבהרה - עקב טעות בעריכת המאמר של פרשת וארא אירעה תקלה, וסדר השאלות התערבב באופן שמתוך הכתוב השתמע שמתור לבשל בשרי בסיר חלבי שאינו בן יומו. וכדי לסדר ולהבהיר את הדברים, אני מציג כאן שוב את השאלות לפי הסדר הראוי. והמסקנה שוודאי אין להתיר לבשל בשרי בסיר חלבי נשאנו בן יומו.

סיר שבישלו בו בשרי בעבר, וכעת בישלו בו חלבי מה דינו?

בסיר מנירוסטה או מתכת - חובה להגעיל אותו. ואף שעברו עשרים וארבע שעות מבישול הבשר, חייב להכשיר את הכלי בהגעלה, כיוון שנחשב לבלעית איסור מדרבנן (על פי שלחן ערוך יורה דעה סימן קכ"ב סעיף ב').

רבים שואלים בימים אלו, כיוון שהשנה היא שנה מעוברת, לגבי אכלים שנפטרו יקירם בחודש אדר בשנה שעברה, האם תאריך האזכרה הוא באדר א' או באדר ב'. וכמו כן, כאשר נפטר בחודש ניסן ואילך, מתי יעשו את האזכרה של סיום השנה, האם יעשו בתאריך שבו הוא נפטר, או בסיום י"ב חודש?

יש חילוק בין סיום מנהגי האבלות של השנה הראשונה לבין האזכרה בפועל. סיום מנהגי האבלות מסתיימים לאחר י"ב חודש, דהיינו אם נפטר בחודש אדר - מנהגי האבלות מסתיימים באדר א', אבל את עיקר האזכרה צריך לעשות באדר ב', דהיינו בחודש ה"ג (חזון עובדיה אבלות ג' עמ' רכ"ט). ולכן אם לדוגמא נפטר יקירם בחודש ניסן, מנהגי האבלות יסתיימו באדר ב', ואת האזכרה המרכזית יעשו בחודש ניסן. ואם יכולים לעשות אזכרה גם באדר ב' - תבוא עליהם הברכה.

אדם שנפטר בחודש אדר, ובניו נוהגים להתענות ביום פטירתו, אימתי יתענו, האם באדר א' או באדר ב'?

האזכרה חלה באדר ב', ולכן מתענים באדר ב' (שלחן ערוך סימן תקס"ח סעיף ז').

קיבלתי כלים משומשים מחברים במתנה. לצערי החברים אינם שומרים על כשרות, ויש ספק אולי בישלו בכלים אלו דברים אסורים. האם צריך להגעיל את הכלים?

אם יודע בוודאות שבישלו בכלים אלו דברים אסורים, ודאי שחייב הגעלה, כמו שמבואר בשלחן ערוך (יורה דעה סימן קכ"ב). אבל אם מסתפק אם בישלו בכלים הללו נבלות וטריפות, אפשר להקל שאין צריך הגעלה, כיוון שעברו עשרים וארבע שעות, ונחשב לספק דרבנן (יחזה דעת חלק ז' סימן קל"ח אות ג'). ומכל מקום, אם אין טרחה מרובה, טוב שיגעיל את הכלי כדת וכדין (ש"ך יורה דעה סימן קכ"ב סעיף קטן ח').

לפי מה שנתבאר, שאפילו בכלי שיש ספק אם השתמשו בו באיסור אין חובה להגעיל, אם כן מה הדין לגבי סיר חדש, שאני מסתפק אם בישלתו בו בשר וכעת בישלו בו חלב - האם אוכל להמשיך ולהשתמש בסיר זה לבישול חלבי, או שצריך להגעיל אותו מחשש שמא בישלתו בשרי?

במקרה כזה ודאי שאין צריך להכשיר את הכלי. והטעם, כי גם אם בישל חלב לפני כן, בשעת הבישול החלב היה היתר גמור, נמצא שהספק הוא האם היה מפגש בין הבשר לחלב שעברו עליו יותר מכ"ד שעות, ולכן יכול להמשיך ולבשל חלבי ללא הגעלה.

כנסו לסקר קוראי העלון, מלאו אותו במשך 3-5 דקות בלבד, ואולי תזכו בשובר על סך 500 ₪ לרכישת ספרים ומוצרים בהידברות שופט *בין המשיבים יוגרלו 3 שוברי זכיה!

לקבלת השאלון 073-2221388

קוראי עלון הידברות, זה הזמן שלכם להשפיע!

קשה לכם להתפלל שחרית? (א')

מה מיוחד דווקא בתפילת שחרית? 3 עובדות שיעזרו לכם להיפרד מהכרית

אחד הצעדים בדרכו של מתחזק הוא ההחלטה להתפלל שחרית. תפילות מנחה וערבית הן בדרך כלל קלות יותר. הן קצרות, ובעיקר - לא דורשות להתעורר בבוקר שעה אחת מוקדם יותר. הפרידה מיקיצה טבעית היא לא פשוטה לכולם, וזה מובן. אבל לפני שאתם מצהירים שאתם מעדיפים להישאר צמודים לכרית בבוקר, הנה כמה עובדות (שאוילי) לא ידעתם על תפילת שחרית, ושיעזרו לכם להגיד ביי-ביי למיטה.

ארוחת בוקר רוחנית. אברהם אבינו הוא זה שתיקן את תפילת שחרית, וכך נאמר בתלמוד: "אברהם תיקן תפילת שחרית, שנאמר 'וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם' (בראשית י"ט, כ"ז), ואין עמידה אלא תפילה, שנאמר 'ויעמד פינחס ויפלל' (תהלים ק"ה, ל') (מסכת ברכות, דף כו). את שלוש התפילות, שהיו אז ללא נוסח קבוע, תיקנו שלושת האבות. את נוסח התפילות שיש בידינו היום תיקנו אנשי הכנסת הגדולה בזמן בית המקדש השני. מדוע דווקא אברהם אבינו תיקן את תפילת שחרית, ומה כל כך חשוב בתפילה עם בוקרו של יום?

רבי יהודה הלוי כתב לפני כ-900 שנים את "ספר הכוזרי". שם הוא מסביר כי הנשמה זקוקה לשלוש תפילות ביום, כשם שהגוף זקוק לשלוש סעודות ביום. כשם שהארוחה האחרונה שאדם אכל מחזיקה את גופו עד לארוחתו הבאה, כך גם התפילה מחזיקה את נפש האדם עד לתפילתו הבאה. הוא כותב כי ככל שמתרחקים מעת התפילה האחרונה, כך הנפש הולכת ונערכת מבחינה רוחנית. המפגש עם עולם החומר בו אנו חיים עלול לפגוע בנשמת האדם אילולא היא מקבלת את המזון הרוחני שלה. היא נשחקת ויורדת מהמדרגה הרוחנית בה אחזה. התפילה מטעינה את הנשמה בכוחות רוחניים, שעוזרים לה להתנגד לסיטואציות וחשקים שאינם תואמים לרוח התורה. התפילה זהו המזון של הנשמה, שמתחזקת אותה ומעניקה לה כוחות רוחניים - מטרתה אותה מהעבר ומחזקת אותה לקראת העתיד.

לאורך היום אנו נתקלים בפיתויים ובסיטואציות שונות, שמעמידות אותנו במבחנים קטנים של טוב מול רע. האם לדבר לשון הרע או לשתוק? האם לעשות את החסד הזה עם הבעל / האישה או להתעצל? האם ללמוד עוד 10 דקות תורה או שמספיק להיות? האם לקנות את הבגד הזה או שזו פשרה רוחנית? וכן הלאה. התפילה של תחילת היום אמורה להחזיר בנו יראה ומוסר, ולתזכר אותנו לא להיכנע לחשקים שלא תואמים לאמונתנו. התפילה של הבוקר נועדה להפוך אותנו ללוחמי הרוח, ולחזק אותנו למול מבחני היום. אברהם אבינו עמד מול ניסיונות קשים, ועמד באמונתו האיתנה בה' למול כל העולם שצעק אחרת. לא בכדי הוא זה שתיקן את תפילת הבוקר, שנועדה לבנות באדם את כוח העמידה כנגד ניסיונות היום.

אומרים שארוחת הבוקר היא הארוחה הכי חשובה של היום. אולי זה לא רק בחומר, אולי זה ככה גם ברוח. התפילה של הבוקר נותנת לנו כוחות לכל היום, ומכינה אותנו רוחנית לקראת היום החדש שבפתח. **המשך בשבוע הבא, בעז"ה.**

מודל הבבושקות

מהו הדבר שצריך לדאוג לו, עוד לפני הערכים שאנחנו מנחילים לילדים?

מכירים את בובת הבבושקה, שכוללת בתוכה עוד בובות קטנות? גם הלב שלנו מורכב מכמה שכבות, כמו בצל. כל לב מורכב לא רק ממי שאני עכשיו, אלא גם מאיזה ילד פנימי שבתוכי. במצב בריא ורצוי, יש התכתבות בריאה בין כל השכבות ("בכל לבבך"), ויש מערכות ניהול עצמי שמתפקדות בצורה טובה. אבל כאשר יש טראומות או פצעי-ילדות, משהו בהרמוניה הזו מופר. ואז, דמות פצועה מתוך העבר משתלטת עלי במצבים שהיא מרגישה שאני עלול להיפגע. הילד שבי משתלט על חדר הפיקוד, ומנהל אותי מתוך הכאב שלו, מתוך השבר. מכירים מצבים כאלו, שבהם אתם יוצאים משליטה? אצל כל אחד זה מתבטא קצת אחרת, בהתאם לשכבת הילדות הפגועה... אחד מגיב באגרסיביות ובתוקפנות, אחר יגיב באדישות ובניתוק. אחד אגואיסט, ואחר מדי מְרָצה אחרים. אחד ירגיש תיעוב עצמי, ואחר יהיה אובססיבי בחיצוניות, במראָה ובלבוש שלו. התנהגויות כאלו, שאינן מווסתות, נגרמות במקרים רבים מכך שמרכז השליטה והניהול העצמי יצאו קצת משליטתי, כי הילד הפצוע שבי מנסה להגן עלי בכלים שהוא מכיר. התוצאות בעייתיות, כי חסרה כאן הבנה רחבה ושכל בוגר, וההשלכות החמורות בלתי נמנעות.

הידיעה הזו משמעותית מאוד בחינוך, מכמה כיוונים. קודם כל, חשוב להשקיע כדי שהילדים שלנו יהיו בריאים בנפשם. מעבר לתפקידנו לחנך את ילדינו לערכים נשגבים, כמה חשוב לא להזניח את העיקר, שתהיה להם נפש בריאה, שמרגישה אהובה, בטוחה ומוגנת, שזו הקומה הראשונה בנפש, וזה תנאי לכל המשך הבניין, של כל שאר הקומות הרוחניות. כדאי להשקיע כל מה שאפשר, כדי שיהיה לנו בית שמח ומפונן, שיבנה אצלם חוסן פנימי, כזה שיוצר שכבות פנימיות בריאות בנפשם, שכבות שעוד יהיו יסוד בריא להמשך ההתפתחות התקינה.

יש במודל הבבושקות הזה גם בשורה חשובה עבורנו, ההורים. כי אם הילד הפצוע שבי הוא זה שמנהל אותי, אז אני בהכרח עושה טעויות חינוכיות. קשה מאוד לתחזק מערכות יחסים למי שנמצא במצב כזה של מלחמה פנימית. חוסר הוויסות גורם לכעס ולזעם שפוגע בזולת, או לאדישות, או לריצוי יתר, ואם אדם לא יודע לעצור ולשים גבולות, בסוף לאנשים שמסביבו עלול להימאס, או שהגוף שלו עלול להרים את הבלמים ולפתח מחלות, שמקורן האמיתי הוא המלחמה הפנימית הזו.

הרבה אנשים מגדירים לעצמם יעדים נשגבים בעבודת ה', בפרנסה, בזוגיות ובצדק. ראוי להתפלל על זה ולהשקיע מאמץ והשתדלות בזירות האלו. אבל אני רוצה להציע יעד נוסף: שלום פנימי. זה מחייב הכרה והתבוננות בחלקי הנפש השונים שבי ("השפת-אמת", תרומה תרל"ז, כתב שלכן עם ישראל מכונה בשיר השירים בשם: שולמית, "שנְבִי שְׁנֵבִי הַשְׁוֹלְמִית", שתפקידו להשכין שלום בין חלקי הנפש, כי רק כך אפשר לכוונם למטרות האמת). אם אני יוצא משליטה יותר מדי, כנראה יש עלי חוב קדוש לטפל בעצמי. יש היום הרבה שיטות טיפול יעילות וממוקדות, ואין מצווה לסבול או לגרום סבל לאנשים אהובים שסביבי, ולכן כדאי להתפלל על זה, וכדאי גם לחפש עזרה מקצועית אם צריך. זכותנו וחובתנו להעלות את איכות החיים שלנו, הגשמית והרוחנית, דרך השקעה בעצמנו, שנזכה לחיות בשלום עם עצמנו, ולזכות לעבוד את ה' "בכל לבבנו".

לרשימת ספרו החדש של הרב דן טיומקין "ADHO נוחות העל של ילדי הקשב", הנכנס להיברות שופט או חייגו: 073-222-1250

חדרים מפוארים // ארוחת גורמה // ספא וחדר כושר

כרשת ויקרא-זכור | שישי - ראשון | י"ב- יד אדר ב' | 22-24.3
הזמינו עכשיו: 073-222-1270

להגוג פורים ביריד

משתה פורים כיד המלך!

הרב חיים זאיד

הרה"ג זמיר כהן

— במלון בית האלה —

שמספרים בני אדם על חוויותיהם האישיות, אך אין ביכולתם להסביר את חוויות הנפש באמצעות כלי מחקר. מהי אותה חוויה אנושית? מהם אותם רגשות? מנין מגיעים השמחה והעצב, הצדק והמוסר, המחשבה והרצון?

החוויה האנושית שונה במהותה מכל חומר, מורכב ככל שיהיה. היא שיא היצירה: נשמת החיים שנפח הבורא באדם. אין האדם דומה למכונה שתוכננה לפעול בתור חלק מן הטבע, אלא הינו יצור עצמאי שנפרד מן הטבע ומסוגל להתגבר עליו: הינו פועל, יוצר, חושב ובוחר. מכל היצורים החיים, קיבל האדם את היכולת לבחור בין טוב לרע, אם להיות צדיק או רשע.

עדות רוחנית לנשמה נמצא גם בעובדה שהאדם קיבל השתוקקות לידע, לחיבור רוחני אמיתי ומהותי, ואינו מסתפק בהשרדותו בלבד. קיומה של הנשמה מוביל אל מסקנות גדולות: קודם כל, עובדה זו מעידה כי האדם שונה באופן מהותי מכל הבריאה כולה, והינו נזר הבריאה; שנית, היא מלמדת כי נשמת האדם ירדה אל תוך גוף חומרי עבור מטרה, וכי במות הגוף, תשוב הנשמה אל יוצרה לקבל דין וחשבון על בחירותיה, כפי שאמרו חז"ל: "שבשעת פטירתו של אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד" (אבות ו', ט').

הוכחה מדעית לקיומה של הנשמה

מדוע המדע לא מסוגל להסביר את תחושת ה"אני"?

התפיסה המדעית; אין זו בעיה שנובעת רק ממגבלה טכנולוגית כלשהי שתיפתר בעתיד, אלא בעיה עקרונית שלא יכולה להיפתר לעולם, כי אין החומר מסוגל לתאר ולהסביר חוויה שהיא במהותה - נפשית. המדע מסוגל לתאר רק דברים שיש להם גודל וכמות, שתלויים במקום ובזמן, במשקל ובמידה. חוויה נפשית בהגדרתה לא ניתנת לתיאור כמותי, מחשבות ורגשות אינם תופסים נפח ומשקל בחלל, ולכן מטבעם אינם ניתנים לתיאור מדעי. החוקרים מסוגלים לתעד את מה

העדות הגדולה ביותר למציאות רוחנית נמצאת בכל אחד ואחת מאיתנו, בדבר האישי והקרוב ביותר אלינו - ה"אני".

כל הפיזיקה, הכימיה והביולוגיה מחווירים לעומת הפלא הגדול והמופלא ביותר בבריאה כולה: החוויה הנפשית, הפנימית, של התודעה (תחושת ה"אני"). האם ניתן להסביר "תודעה" במונחים חומריים ומדעיים?

אין המדע מסוגל להגדיר תודעה בכלים מדעיים, ולא פעילות נפשית של התודעה. פרופ' ישעיהו ליבוביץ' התמחה בכימיה ונוירופיזיולוגיה, וכינה את המחסום המדעי הזה בשם "הבעיה הפסיכו-פיזית". כך כתב: "הטענה שרצון או תחושה מתעוררים בעקבות תהליך מוחי אינה מובנת כלל. המוח אינו

אלא מרכיב של העולם הפיזי, וכל המתרחש בו שייך לגלגולי חומר ואנרגיה. הטענה שבעקבות תהליכים מוחיים נוצרת התופעה 'אני חש' או 'אני רוצה', אין לה מובן בעולמם של מושגי מדעי-הטבע... קל מאוד לפלוט את המילים 'הפעילות המוחית היא גורם למציאות הפסיכית', אבל אין אנחנו מסוגלים לשוות מובן למילים אלו" (הבעיה הפסיכו-פיזית, אוניברסיטה משודרת, עמוד 26).

כלומר, התודעה והנפש נמצאים מעבר לגבולות

הרב זמיר כהן **חכמת אבות**

שהיה חייב להתעכב, ולא הייתה לו שום אפשרות אחרת...?

כך גם בחינוך הילדים, פעמים שילד התנהג שלא כראוי, וכבר ההורה מענישו מיד. אולם אם יהיה מתון בדין, יעצור ברוחו וינסה להבין מנקודת מבטו של הילד מה גרם לו להתנהג בצורה כזאת, יתכן שיגיע למסקנה שאין להענישו, אלא לטפל בשורש הבעיה.

וכך בכל תקשורת בין בני אדם. המרגיל עצמו להיות מתון בדין כלפי סובביו, מונע מעצמו טעויות שבאות מתוך פזיזות, וזוכה לחיים טובים ושלווים הרבה יותר מבעבר.

מסופר בתלמוד (ברכות כ"א): "רב אדא בר אבהה חזייה לההיא כותית דהות לבישא כרבלתא בשוקא (ראה בשוק את אותה גויה לבושה בלבוש עליון חסוב, שצבעו עז ואינו צנוע.

"כרבלתא" שמתחיל מראשה ככרבולת התרנגול, ויורד על גופה). סבר דבת ישראל היא, קם קרעיה מינה. אגלאי מילתא דכותית היא, שיימוה בארבע מאה זוזי (העריכו את שווי הבגד בארבע מאות זוז, ונאלץ רב אדא לשלם לה). אמר לה: מה שמך? אמרה ליה: מתון. אמר לה: מתון מתון ארבע מאה זוזי שויא (המתניות שלא להיות פזיז, שווה ארבע מאות זוז)".

לרכישת הספר "אוצרות החכמה היהודית" של הרב זמיר כהן, הנכנס להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

המתניות הרצויה בחיי האדם

מדוע על הדיינים להיות מתונים כאשר הם פוסקים דין?

הדיין. למשל: אישה ביקשה מבעלה כמה פעמים שיגיע היום בזמן ולא יאחר, משום שעליה להגיע בזמן לאספה חשובה. אך בהגיע הזמן, הוא מאחר משום מה, והיא ממתינה לבואו עד בוש. והנה היא כבר חורצת דין: "לא אכפת לו מהבית! הוא מזלזל בצרכי! לא אכפת לו ממני!". הנה באים חז"ל ומלמדים: "הוּוּ מְתוּנִין בְּדִין!". אולי קרה משהו בדרך? אולי עיכבו אותו בעבודה בדבר

הוּוּ מְתוּנִין בְּדִין - זמנו של האדם יקר לו, ובמה שנוגע לאחרים דרכו לסמוך על הכרעתו כפי שעולה בדעתו לאור הנתונים שלפניו, ומתוך כך עלול הדיין להיות פזיז בדין.

לכן מלמדים אנשי כנסת הגדולה כי על הדיין בבית הדין להיות מתון בחקר האמת טרם יפסוק את הדין. וגם אם לפני זמן מועט הגיע לפני בית הדין מקרה דומה, אל יאמר כשם שהחלטה היתה באותו מקרה לחייב את פלוני ולזכות את רעהו, כך הדבר גם כאן, אלא יבחן היטב את הדברים, לפי שיתכן שפרט אחד קטן השונה מהמקרה הקודם, משנה לחלוטין את הכרעת הדין.

מה גם שיש והתובע או הנתבע משתמש במילה מסוימת, וכוונתו לדבר אחד, ואילו אצל הדיין מילה זו מתפרשת באופן אחר. משום כך על הדיין לחזור בקולו על דברי התובע או הנתבע באופן שישמעו כיצד הבין את דבריהם, כדי שאם כוונתם לדבר אחר, יבארו מיד את כוונת דבריהם (ש"ע ח"מ סימן י"ז ס"ז).

הוראת "הוּוּ מְתוּנִין בְּדִין" נאמרה בעיקר על הדיין, אולם הוראה יסודית זו נכונה לכל אדם בחייו הפרטיים, שהרי במצבים מסוימים כל אדם הוא

אשדוד טבריה טירת כרמל חדש! ירושלים, פתח תקווה, אשקלון

ההרשמה לשנת תשפ"ה בעיצומה!

בית ספר למצוינות בשיטת "פינלנד סקול" 9057*

בשביל חינוך טוב צריך מעוף

הזמר שמרקיד חיילים: "לפעמים אין לך מילים, אתה רק בוכה איתם ביחד"

הוא מתמודד עם ביטולי הופעות, מרקיד בחתונות גם כשמתקשים לרקוד ולשיר, ונוסע בכל הארץ כדי לשמח חיילים. הזמר אבי אילסון בראיון מיוחד על שירה בימי מלחמה, וגם על הרגע הבלתי נשכח בכותל

/// מיכל אריאלי ///

אחר כך הביתה ועברה עלי שבת מטלטלת מאוד, עם מחשבות על אנשי המילואים שעושים עבודת קודש של ממש, והרבה תובנות על כך שאסור לאף אחד מאתנו לנוח, לכולנו יש שליחות".

יש שיר שלך שמבוקש במיוחד בתקופה זו?

"החיילים בעיקר מבקשים שירים קלאסיים של 'עם ישראל חיל' וכדומה. בנוסף, ישנו השיר שלי 'תן לי אור', שמבטא מאוד את התחושות שעוברות על כולנו, וקוצר הצלחה רבה. יש לי גם השיר 'שיבוא' - זהו שיר ציפייה לגאולה למשיח, עם מילים על יהודים שמתפללים אלפי שנים ומבקשים בכל יום שמישיח יבוא, למרות הצרות ועול הגלויות הלב פועם עוד בתפילה. אני מאמין שבכאלו זמנים אנשים לא צריכים לחון מורכב או מילים מסובכות, הם צריכים את המילים הפשוטות ביותר שיתיישבו להם על הלבבות. כולנו שרים ובוכים, שרים ומתפללים.

"לאחרונה גם יצאתי עם שיר חדש שנקרא 'הכל יעבור'. הוא נכתב על ידי חברי אלחנן אלחנן עוד בימי הקורונה, כאשר נולד לו בן והוא לא יכול היה להשתתף בברית, כי היה חולה מאומת. מילות השיר מבטאות את ההתמודדות והכאב, יחד עם הבנה ש'עוד תראה שהכל יעבור, שיהיה לנו כוח לחזור לחלום, להגשים, לבנות מחדש...!'. השיר כבר שוכב אצלי שלוש שנים, מאז הקורונה, ומשום מה בכל פעם שבאתי לעבוד עליו - זה התבטל ברגע האחרון. הרגשתי שהקב"ה כביכול שם לי תמרוך עצור, כשהוא משדר לי: 'אל תוציא את השיר הזה, קח שיר אחר'. כעת, כשפרצה המלחמה, יצר איתי אלחנן קשר ואמר לי: 'גם אם יהודי אחד יתחזק בזכות הקליפ - שווה להוציא אותו'. הסכמתי איתו לגמרי, ובתוך חמישה ימים הקליפ בחוץ כבר היה. מאז שיצא אני לא גומר לשמוע עליו מכל מקום, מקבל כל הזמן דרישות שלום מאנשים שמספרים שהוא נגע בהם והם מצטטים את המילים שלו בכל הזדמנות. הלוואי שהוא באמת יעודד וייתן כוחות לאנשים".

דמעות ותקווה

לסיום, מספר אילסון על הופעה מרגשת במיוחד שחוה בתקופה זו: "זה היה בכותל, ממש מול החומות. ארגון זק"א הביאו לשם מאות ממתנדביו וכחלק מהאירוע הזמינו אותי יחד עם הזמרים יונתן רזאל וישי ריבו למעמד המרגש. עמדנו ושרנו שם וכולם סביבנו בכו ובכו. לא דיברנו, לא היה לי מה לומר לאנשים שהיו המלאכים האמיתיים בתוך אסון כל כך מחריד, ומתמודדים עם כל המראות שנצברו להם בלבבות ואי אפשר למחות אותם, ובכל זאת כולנו ניסינו לשיר יחד. שירים של אמונה ותקווה. זה היה אירוע עם כל כך הרבה משמעות ותקווה, ואני חושב שאם יש רגעים שאקח איתי להמשך, אלו בדיק רגעי האירוע הזה, כי הם בלתי נשכחים".

אתכם', ואני רואה את כולם בוהים בי באלם קול. אבל אחרי כמה שירים בדרך כלל הופשר הקרח, והתחלתי להרגיש כמה ערך יש למוזיקה, שמצליחה לנטרל את המחשבות הקשות, לשים אותן בצד, ולאפשר לנו לרקוד ולשמוח".

עברה עלי שבת מטלטלת מאוד, עם מחשבות על אנשי המילואים שעושים עבודת קודש של ממש, והרבה תובנות על כך שאסור לאף אחד מאתנו לנוח, לכולנו יש שליחות

"אשת חיל" עם החיילים

אילסון גם ביקר בבסיסי צה"ל בכל הארץ, כולל במקומות רגישים בהם התרחשו אירועים ביטחוניים לא מעטים, כמו צומת תפוח ביהודה ושומרון, לשם הוא הגיע באחד מימי שישי, ערב שבת. "כשהגעתי לצומת תפוח, פגשתי שם בעיקר אנשי מילואים", הוא נזכר, "וגיליתי שיותר ממה שקשה לשמח חיילים, קשה לשמח אנשי מילואים. אלו אנשים שחלקם עזבו את הילדים שלהם ואת הנשים, השאירו את המשפחה מאחור ויצאו לזמן לא ידוע. יש מהם שסיפרו לי שכבר משמחת תורה לא היו בבית, המחשבות היו כל הזמן עם אלו שהשאירו מאחור, והתחושות מאוד מעורבות ולא פשוטות. הם מצויים בניסיון לא קל.

"ניסיתי לחשוב מה אני יכול לתת להם מעבר לשירים", הוא נזכר, "וכיוון שהיה זה שעה וחצי לפני שבת, עלה בי הרעיון לשיר יחד עם כולם 'אשת חיל', כשאני מבקש מכל אחד להקדיש את השיר הזה לאשתו. שרנו יחד את מילות השיר, כשחלקם יוצרים קשר עם נשותיהן ששומעות אותנו בזמן אמת. גם אני חשבתי על אשתי, אשת החיל, ששלחה אותי ביום שישי להופיע, מתוך הבנה שבזמנים כאלו כל אחד חייב באמת להירתם ולתת משלו. חזרתי

ההופעה שלך הערב מבוטלת", זה היה המשפט בו קיבל גבאי בית הכנסת את פניו של הזמר אבי אילסון, כשהגיע לבית הכנסת בבוקר שמחת תורה. באותן שעות אילסון לא ידע דבר על הנעשה בדרום, אך שמועות כבר עברו מפה לאוזן. "ראיתי בכניסה אנשים עם מכשירים סולאריים ונשקים", הוא מתאר, "התחלתי להבין שהאזעקות ששמעתי קודם לכן לא היו אזעקות שווא, אבל כמו כל עם ישראל, לא התחלתי לקלוט עדיין את המשמעות ולהבין שאנו מצויים לפני מלחמה עזה שמדינת ישראל טרם ידעה כמותה.

לשיר, לבכות ולשיר

בחיי המקצועיים של אילסון הוא משתתף במופעים גדולים בארץ ובחול, וכן מופיע כמעט מידי ערב בחתונות. "בשבועות הראשונים של המלחמה הפכו רוב החתונות לסוג של 'חתונות קורונה'", הוא מספר, "הן הועברו ברובן לאולמות קטנים או לבתי כנסת, ונערכו עם מספר משתתפים מצומצם. החתונה הטראומטית ביותר שהגעתי אליה היא זו שהתקיימה למחרת שמחת תורה. מדובר בבני זוג שסגרו איתי חודשים רבים לפני כן. היו להם תוכניות רבות עבור החתונה, אך כמובן שהכל השתנה. כשהגעתי לחתונה ראיתי אנשים עם מבט חלול בעיניים, תחת האווירה הקשה בה היינו כולנו באותם ימים. גם אני הרגשתי מועקה גדולה, אבל ידעתי ששמחת חתן וכלה היא מעל הכל, אז לקחתי נשימה עמוקה וניסיתי להתעלות מעל כל התחושות, לחשוב איך בכל זאת אפשר להרקיד ולשמח".

נכון להיום מציין אילסון שרוב החתונות ממשיכות להתקיים כסדרן, אך כל המופעים שהיו אמורים להתקיים - בוטלו או נדחו. "אני אפילו לא מרגיש שיש לי בכך אתגר או התמודדות. אני רואה ושומע סביבי משפחות שעברו את הנורא מכל והחיים שלהן התהפכו, רואה אנשים שמסכנים את חייהם יום-יום למען מדינת ישראל, ויודע שהמחר שלי שולי וזניח לגמרי".

בעקבות הלו"ז שהתפנה בחלקו מההופעות הגדולות קרה דבר מרתק, שכן כפי שאילסון מציין, לצד כל שיחות הטלפון וההודעות על הביטולים, התקשרו אליו מכל מיני עמותות וארגונים שביקשו להזמינו למלונות ולאזורים שיש בהם מפונים, כדי לשמח ולשיר איתם. "מאות רגע זה בדיוק מה שעשיתי", הוא מספר, "בכל יום עליתי על הרכב ונסעתי לאיפה שרק הזמינו אותי, כשאני מנסה להרקיד ולשיר. בהתחלה הסתכלו עלי בהלם ולא ממש שיתפו פעולה. כזמר שרגיל להלהיב את הקהל, קצת לא ידעתי איך להגיב, כשהפניתי את הרמקול למפונים תוך כדי קריאה 'עכשיו נשמע

"אני רעב, אתה יכול לקנות לי צ'ולנט?"

כמה מקרים לימדו אותי שלא כל מי שמבקש צדקה או נדבה, הוא נזקק אמיתי. עד שקלטתי שהתבונה הזו עלולה להיות צרה בפני עצמה

תוך כמה שניות, קרה משהו מפתיע: בעל הבית זיהה את אחד הצעירים, והוביל אותו החוצה באופן תקיף. אחד העובדים הסביר לצעיר הראשון "אני מצטער, בעל הבית לא מסכים שאנשים ישלמו עליכם", ופשוט סירב לסלוק את כרטיסי האשראי שלי, אף על פי שביקשתי פשוט לשלם וללכת. הבנתי שזו שיטה, ושזה כנראה לא יום החמישי הראשון שבו הם תופסים עובר אורח שלא נראה מדרי המקום, ומנסים לקושש ממנו מנת צ'ולנט. אבל עדיין, היה קשה לי לעמוד מול בקשותיהם ללכת למקום נוסף.

משם עברנו לחנות שווארמה. שלושתם שאלו האם אפשר להזמין שווארמה בלאפה, ועניתי בחיוב. הם הסתודדו קצת, שאלו בהיסוס אם אפשר גם פחיות קולה, וגם כאן אישרתי. החשבון עלה 155 שקלים. לקחתי את הקבלה מהמוכר, כתבתי מאחוריה כמה שמות מבני המשפחה שזקוקים לרפואה שלמה, וביקשתי מהם להקדיש את הלימוד השבוע לרפואתם.

בדרך הביתה, צפו בי רגשות מעורבים. מצד אחד, הבנתי שהצעירים האלה מנסים למצוא מימון חיצוני לצ'ולנט כל פעם מחדש. אבל בפועל, לא רק שלא הרגשתי מנוצל - אפילו הרגשתי שזו זכות. יש כאן 3 בחורים, שרוצים להיות כמו כולם ולהיות חלק מסצנת הצ'ולנט הידועה אצלם בשכונה ובכלל. נכון שזה לכאורה פינוק, אבל אם מישהו אומר שהוא רעב, אז עצם זה שהוא הגיע למקום הזה - סימן שלא צריכים לדקדק איתו. נזכרתי באמא שלי, שסיפרה לי שגם הם כילדים היו רעבים וחיו לאירועים כדי לקחת כמה שיותר שאריות לבית. אז למה לא להסתכל גם כאן באופן חיובי, ולא רק עם התחושה המעיקה הזו שכאלו רימו אותי?

וזה מה שלקחתי מהמפגש הזה עם הנערים שכנראה לא הגיעו לפת לחם, אבל כן חשקו בצ'ולנט או שווארמה עם קולה: אנחנו חייבים להיגמל מהחשד הבסיסי הזה בכל פושט יד או מישהו שמעיד שהוא רעב. הייתי יכול גם לקנות להם כמה קרואסונים מהמאפייה ליד, וזה היה עולה הרבה יותר זול, אבל למה לא לקיים את מצוות הצדקה בהידור? כל הזמן אנחנו אומרים שכל ישראל אחים, ושכולנו משפחה וכו' - אז למה לילדים שלי אני יכול לקנות שווארמה, אבל ממשפחה רחוקה יותר בעם ישראל אני יכול להתעלם גם אם מבקשים ממפפורש?

אני לא אומר שצריכים לתת צדקה לטיפוסים מפוקפקים, ודאי שלא. אבל מצד שני, חייבים להיפטר מהחשדנות הקיומית במי שמבקש כסף. אפשר גם לתת סכום קטן, העיקר לתת. העיקר לא להיות סקפטי מדי בגלל כמה רמאים, וכך לפספס ולהפסיד מצווה גדולה כל כך.

שקלים), או שמא סיפור הכיסוי הזה לא היה מוצלח מספיק. בפעמים אחרות, פושטי יד שונים פנו אלי ברחובות ירושלים, וכשאמרתי שאין עלי מזומן - שאלו אם יש לי ביט או אשראי, כי יש להם מכשיר סליקה. זה מרתיע, אבל בחלק מהמקרים אני שולף את האשראי. מה יש לומר, מבקשי הנדבה של היום הם לא מבקשי הנדבה של פעם.

משהו בחשדנות הזה קצת התמוסס ביום חמישי

התלבטתי לרגע. אם הצעירים האלה מוצאים לנכון לבקש מאיש זר ברחוב שיקנה להם אוכל - אז כנראה שבאמת אין להם. מצד שני, עדיין הציק לי משהו

האחרון, כשהלכתי בערב לסידור קטן בשכונת מאה שערים הירושלמית. באמצע הרחוב ניגש אלי בחור שיביה צעיר, בן 14 או 15, ובפיו בקשה - "אני רעב. אתה יכול לקנות לי צ'ולנט?". חשבתי שנייה כדי לעכל את הסיטואציה, והשבתי "כן, בטח". הוא הוביל אותי אל מקום שבו צעירים רבים בגילו קונים את המנה השבועית הנחשקת הזו, וחיכינו ביחד בקופה. המקום היה הומה, ורציתי לשלם ולהסתלק משם. תוך כדי הליכה למקום, הצטרפו אליו עוד שני חברים שלו. הם שאלו אם אוכל לקנות גם להם צ'ולנט. הבנתי שהם רואים בי את דמות הגביר, והתלבטתי לרגע. אם הצעירים האלה מוצאים לנכון לבקש מאיש זר ברחוב שיקנה להם אוכל - אז כנראה שבאמת אין להם. מצד שני, עדיין הציק לי משהו - הרגשתי שהם קצת תופסים עלי טרמפ.

ה קרה ביום קיץ בהיר. הלכתי למרכז המסחרי (איזה ביטוי מיושן, אה?) כדי למשוך כמה מאות שקלים מהבנק. לא יכולתי שלא להבחין בברנש שהציץ מעבר לכתפי וחיכה בסבלנות. אחרי שהוצאתי את הכסף הוא ניגש אלי, הציג את עצמו כאבא של חייל קרבי שמתגורר במעלות, וסיפר שהוא הגיע לקריית שמונה כדי להפתיע את הבן שמשרת כאן, לקנות לו שווארמה וכמה דברים, אבל הכספומט לא עובד משום מה. "תלווה לי בבקשה 100 שקלים, אני אחזיר לך", הבטיח. כשראה שאני מסתפק האם לקנות את הסיפור הזה, שלף מכיסו תעודת זהות והראה לי שכתובתו אכן במעלות. "אל תדאג, אני לא הולך לקנות עם זה סמים", חיך במבוכה, "אני בן אדם רציני".

הסתכלתי עליו והוא אכן נראה לי נורמטיבי במגבלות הז'אנר. כנראה יהודי יקר שרוצה לשמח את בנו אך נתקע בליט ברירה. היו לי רק שטרות של 200 שקלים, והוא הציג באדיבות שנלך לפרוט אותם בדוכן פלאפל קרוב. הלכנו לשם, אבל הבעלים סירב לפרוט לנו. היה לי קצת מוזר שלא ממחרים שם לעזור ליהודי יקר כזה. המשכנו לעוד בית עסק, שם הסכימו לפרוט לנו את הכסף. האבא המסור לקח במהירות את שטר 100 השקלים, הפטיר "תודה" רפה, ומיהר להסתלק מהמקום. כנראה מיהר לבן החייל. כשחזרתי לכיוון הרכב, עברתי דרך דוכן הפלאפל הראשון שבו סירבו לפרוט לנו. "תגיד", פנה אלי בעל הדוכן מיוזמתו, "לא שמת לב שהבנאדם עובד עליך?". "למה עובד עליך?", תהיתי, "הוא אפילו הראה לי תעודת זהות שמוכיחה שהוא ממעלות". "איזה מעלות ואיזה נעליים", התרגז, "הוא עושה את זה לעשרות אנשים בחודש, עם אותו סיפור מומצא על בן חייל. לא יכולתי להגיד לך את זה לידו. היום הוא בכלל נרקומן, עכשיו סיפקת לו את המנה של היום".

...

היו עוד כמה מקרים בודדים דומים שאין טעם להרחיב עליהם, בעיקר כי הבנתם את הרעיון: יש לא מעט אנשים שמבקשים צדקה (או כמה שקלים לאוטובוס לבאר שבע), אבל הכסף הולך למקומות הלא נכונים. ולפעמים הסיטואציות פשוט מוזרות: כמה ימים לפני חנוכה, בהולכי בשכונת רחביה שבירושלים, פנה אלי נער שנראה לבוש למשעי, וביקש כסף כדי... לקנות חנוכיה. לא היה עלי כסף מזומן, התנצלתי והתכוונתי להמשיך בדרכי. הוא התעקש - "אני יכול ללוות אותך עד לבית כדי שתביא משם?". סירבתי בעדינות ולא יכולתי שלא לתהות אם אני עכשיו עושה את עוול השנה בכך שבאשמתי יהודי זך וטהור לא יוכל להדליק השנה נרות חנוכה (אף על פי שיש גם חנוכיות פשוטות שעולות 20

בטבעת זו

זכיתי להיות המשך לדור אוד מוצל מאש. סבתי היתה מאלו ששרדו, והמשיכו לחיות למרות ועל אף, מקיימים בעצם נשמת אפם את הנקמה של כל משפחתם והעם כולו.

בשבילי, סבתא היתה דמות ראויה להערצה. היא היתה המקור לכל בשבילי. למרות כל מה שעברה, רוחה היתה צעירה, חיוכה תדיר על פניה וכולה שמחת חיים מתובלת בחוכמה ובערנות שאף אחד לא יכול לה. כולנו, כל הנכדים, ידענו שסבתא היתה "שם", ידענו על המחנות והסבל, אבל ממנה בעצמה, לא שמענו הרבה. היא אמרה פה ושם את מה שחשבה שהכרחי לומר, ואת כל השאר היא השאירה למומחים ממנה, כך היתה מגדירה זאת. עינייה היו נשואות לעתיד, להמשך, לדור שיבוא וימשיך להנציח את עם ישראל חי, בגופו ונפשו. ועל כך היא שמרה מאוד, שהנפש והרוח יהיו חזקים, שהפירות יעידו על השורשים. היא היתה עסוקה בזה.

נולדתי עם נפש אמן. מגיל קטן הייתי יוצרת דברים, יש מאין, יצירות אומנות מרהיבות. העתיד היה ברור לכולם – אני הולכת להתמקצע בזה, ללמוד ולהתפתח. עם הזמן הצטמצמתי לנישה שאני אוהבת ביותר: עיצוב תכשיטים. ברגע שהחלטתי, פשוט ישבתי על זה הכי טוב שאפשר. נסעתי לחו"ל ללימודים, ביקרתי בתערוכות ונכנסתי לעבוד באחת החברות הגדולות בחו"ל. כשהגעתי לביקור בארץ, אחד המקומות החשובים שאליהם הלכתי היה ביתה של סבתא. היא היתה ההשראה, הכוח. סבתא שמחה מאוד לראות אותי, היא ממש התעניינה בעיסוק החדש שלי ועד כמה אני שמחה איתו. ואז, באחד הביקורים, היא התחילה לדבר על "שם". וכסבתא מדברת על זה, מקרה נדיר, אלו רגעים שחייבים לנצור היטב. נכנסתי לזה.

וכך היא סיפרה לי: "לפני שהכל התחיל, אמי ה"ד הלכה איתי לצורף לקנות לי טבעת שאותה היא הזמינה אצלו לכבוד בת המצווה שלי. זו היתה טבעת מיוחדת. היא היתה מעוצבת בצורה ייחודית, והיה חרוט עליה "ירושלים". את העיצוב עשה הצורף בעצמו, יהודי יקר, מאנשי ההוד של פעם. היו לי עוד כמה חברות שקיבלו טבעת כזו – כמובן, רק מהמשפחות שהיתה להן יכולת לרכוש זאת. אהבתי מאוד את הטבעת. לפני שיצאנו מהגטו הנורא לתחנה הסופית, אמא עזרה, לי להחביא אותה בין חפצי המועטים. כשהגענו למחנה, הצלחתי להחביא אותה היטב. זו היתה סייעתא דשמיא מיוחדת, שנתיים שלמות הצלחתי לשמור עליה, בתנאים לא הגיוניים בעליל. היא היתה הדבר שהחזיק אותי, בימים שבהם ידעתי שכל מה שהכרתי – עלה השמימה דרך הארובה המצחינה בפאתי המחנה. הייתי מסתכלת עליה, ורואה את העיניים של אמא ואבא, את החיוך,

אמנית תכשיטים שומעת מסבתה על טבעת מיוחדת במינה, ונענית לבקשתה לנסות ליצור העתק שלה. כשבסופו של דבר היא עונדת אותה בעצמה, הטבעת מסייעת לה להשיב נפש יהודיה לעמה

התמהמהתי, למה חיכיתי, למה לא חזרתי לארץ מהר יותר, להראות לה? כל הזמן חלמתי על מה ואיך היא היתה מגיבה. דמיינתי את החיוך שלה, את הנחת. בהחלטה של רגע הבנתי שהמקום האמיתי שלי הוא כאן – בארץ. אני יודעת שסבתא היתה שמחה מאוד לשמוע זאת, בשבילה ארץ ישראל היתה מקור לכל הטוב והאושר. הפסדתי מספיק. כאב לי על כל אותם הזמנים שבהם לא הייתי כאן עם סבתא, יחד עם כולם, על האירועים המשפחתיים והרגעים שחמקו ממני. החלטתי לתקן, לפחות את העתיד.

את הטבעת ענדתי על ידי כל הזמן, זה היה מן שדר ביני לבניה. עכשיו היא היתה הקמע שלי. במשך הזמן זכיתי להקים בית, בטוחה שסבתא מלווה אותי גם בזמן הזה, יודעת שכאן אני ממשיכה את הנקמה, את העתיד שסבתא רצתה כל כך.

בארץ הקמתי חנות און ליין של תכשיטים מעוצבים בכל הסגנונות, עם אפשרות להזמנה אישית, כמובן. וכך, מתוקף עבודתי, נאלצתי לצאת מידי פעם לסיבובים שונים בעולם, לביקור בתערוכות ולהשתלמויות, באחת הפעמים טסתי למילאנו, איטליה, שם מתקיימת אחת התערוכות החשובות בעולם של תכשיטים ועיצוב. על הדרך תכננתי להרחיב את המסלול ולצאת לטיול זוגי עם בעלי. בשביל בעלי, חו"ל היה משהו חדש שהוא לא הכיר כל כך, ודאי לא כמו שאני הכרתי, לכן הוא קרא כל חומר שדיבר על איטליה – מילאנו – ונציה – רומא, פחות או יותר תוואי המסלול שאותו תכננתי לעשות. וכך, בעודנו אורזים מזוודות, בעלי שאל אותי בחשש מה: "את הטבעת את משאירה כאן, נכון?".

את הרגע שבו ענדתי את הטבעת לראשונה, את החיוב בקבלת עול מצוות. באותם רגעים ידעתי שאת הרוח שלי – אף אחד לא ישוב. אני יהודייה גאה. זה היה הקמע שלי, מתנה מאבא ואמא.

"עכשיו שאני רואה שאת אוהבת כל כך את התחום של עיצוב תכשיטים, ומי כמוני יודעת מה עיצוב עושה לנפש, הייתי רוצה מאוד להראות לך את הטבעת הזו. אבל לצערי, דווקא אחרי הכל, בדרך לכאן, דווקא אז היא אבדה לי. אינני יודעת היכן היא, והתאבלתי עליה מספיק. כשהכרתי את סבא סיפרתי לו על הטבעת, והוא הבטיח לקנות לי חדשה כזו. ציירתי לו אותה, והוא הזמין מהצורף, כאן בארץ. זו היתה טבעת כלולות, הנקמה שלי בנאצים הארורים.

"בשקט-בשקט אגלה לך, שזה לא היה בדיוק כמו שציירתי לו, כי סבא, הוא העדיף להסתדר בעצמו, ולהסתמך פחות על התרשים שהכנתי... אבל את זה לא אמרתי לסבא, את זה אני מגלה רק לך", צחקה סבתא בחיניניות. היא קמה לחדר, וחזרה עם קופסת עץ עתיקה, שבתוכה נחה הטבעת.

טבעת יפהפייה, אין מה לומר, העיצוב לא טרנדי בכלל, אבל הסיפור שלה, והנקמה, עשתה אותה הכי יפה בעיני. ואז סבתא ביקשה: "מיידאלע, אני אשמח מאוד אם תצליחי לייצר לי כזו טבעת, אבל הפעם תדייקי, בדיוק כמו שאני זוכרת". היא לקחת דף ועט וציירה לי, עם כל הכישרון האדיר שלה. יצא תרשים שלא מבייש מעצבת ברמת על. התחלתי להבין ממי ירשתי את הכישרון... חיבקתי אותה, לקחתי ממנה את הסקיצה, והבטחתי לקיים.

אחד הדברים הראשונים שעשיתי כשחזרתי לעבודתי בחו"ל – היה לקנות זהב. ישבתי על הטבעת הזו כל יום, לאחר העבודה, מעצבת אותה בעדינות ובשרטוט מדויק. נעזרתי בעוד בעלי מקצוע, עד שיצאה מושלמת, בעיני. התפללתי שסבתא תהיה מרוצה, שתשמח. שתגייד שהצלחתי.

אבל לצערי, לא הספקתי. סבתא שלי סיימה את תפקידה בעולם, מותירה אותנו בלי מילים, בלי נחמה. הכיתי על חטא, לא אחת המצפון העיקר עלי: למה

ילדים צריכים לגדול

באולטם סלהם

מסכים עם תוכן לא חינוכי הם לא גזרת הגורל, אפשר אחרת! אתר אולטם הילדים: נקי. ארכי. יהודי.

אוד און kids.hidabroot.org | מיועד עבור משפחות מתחזקים ובעלי תשובה

ככם חנו? הירשמו ותינו מחדש ראשון במחיר היכרות!

הרב עמנואל מזרחי

מעלת לימוד הזוהר הקדוש

- כתב ב"כיסא מלך": לימוד הזוהר בהבנה שעה אחת, שווה ללימוד הנגלה (פשוט) שנה שלימה, ולימוד שעת זוהר בשבת קודש שווה למיליון שנה לימוד הנגלה. ובלמוד הזוהר בונה עולמות, ומובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכל המלך, ואשרי חלקו.
- כתב ב"נוצר חסד": לו עמי שומעים לי, בעקבות משיחא היו שוקדין כל ימיהם ללימוד ספר הזוהר והתיקונים, ועל ידי כך היו מבטלים את כל הגזירות הרעות, וממשיכין שפע ואור, ובני חיי, ומוזני, וכל חיות האיש הישראלי תלוי בספר הזוהר.
- כתב ב"חסד לאברהם": כל העוסקים בספר הזוהר יזכו לגאולה השלמה, והלימוד בספר זה חשוב יותר מכל אילי נביות בזמן בית המקדש.

מהי החשיבות הגדולה של לימוד הזוהר, ולמה זוכה הלומד?

- כתב מרן החיד"א: לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד. גם כשלא ידע מה אומר - הוא תיקון גדול לנשמה, ואשרי מי שעושה סיום על כל ספר הזוהר, אין קץ לשכרו. וגם בפלא יועץ כתב: לימוד הזוהר הקדוש נשגב מאוד לטהר ולקדש הנפש, ואפילו לא ידע מה אמר וסוגה בה שגיאות הרבה - הוא חשוב לפני הקב"ה.
- כתב הרה"ק מקמארנא: וראוי לקבוע עצמו ללימוד חמישה דפי זוהר בכל יום. וכך תיקן האר"י ז"ל לבעל תשובה. והוא תיקון גדול לנפש, להאירה ולזככה ולתקנה ולכלות קוצים ומידות רעות ותאוות רעות, והוא מרפא ותיקון לחטאים ופשעים של הנפש.
- כתב הש"ה הקדוש: בזכות הלימוד בספר הזוהר הקדוש, יגאלו עם ישראל מגלותם.
- החפץ חיים נהג לקרוא בשבתות את הזוהר הקדוש לפי סדר פרשיות השבוע, וכך עווד את תלמידיו ללימוד נפלא זה.
- כאשר מרגיש האדם שלבו אטום וסתום, ילמד את הזוהר הקדוש וירגיש פתיחת הלב. וכן לחסימה ואטימות הלב של אחד מבני משפחתו, ילמד למענו את הזוהר הקדוש, ועל ידי כך יאיר וישפיע עליו, שיפתח לבו לקדושה ולהארה נפלאה, בדוק ומנוסה (מאה שערים - מאמרי קודש).

טבעת שלי!

די נבהלתי, אומר בעדינות. מיד קפצה לי המחשבה שהנה, אשר יגור בעלי, בא לי. אך משום מה, נועצת העיניים השפילה אותן במהירות. חזרתי שוב לדבר עם בעלי, ושוב הרגשתי... החלטתי לקום מהאזור. לא הרגשתי בנוח, בעליל. וכך כשקמנו ממקומנו, היא ניגשה אלי במהירות, מתנצלת. היא החוותה על הטבעת, ושאלה אותי: "מאיפה הטבעת הזו?". לא ידעתי מה לענות לה, כי לא הייתי בטוחה בכוונות שלה. ככל הנראה היא הבינה. היא סיפרה שממש לא נעים לה, אבל הטבעת שיש לי מסקרנת אותה, בגלל האותיות העבריות שחרוטות עליה. היא התעניינה מה חרוט עליה. עניתי לה "ירושלים", והיא הנהנה בראשה, מתנצלת שוב. אחרי הכל, היא חצתה כל גבול אפשרי בנימוס האירופאי. היא שאלה איפה רכשתי אותה. בשלב זה התחלתי אני להתעניין בה... היא סיפרה, בחשש קל, שיש לה סבתא יהודיה, ניצולת שואה, שהסתירה את הזהות שלה, והעדיפה להיות איטלקייה אמיתית, ללא שום קשר ליהדות. לכן הרבה הם לא יכלו לשמע ממנה. גם על השואה סבתה מיעטה לדבר. היא ידעה ממש מעט על ארץ ישראל ועם ישראל. סבתא שלה כבר נפטרה, אבל לה יש שאלות על העם שלה והמוצא. היא התחילה לקרוא קצת פה ושם, ועכשיו היא ראתה אותיות עבריות על טבעת, וזה ממש סקרן אותה. סיפרתי לה על סבתא שלי, על הטבעת הזו שקיימת בזכותה. היא התרגשה ממש. המלצתי לה, דבר ראשון, להגיע לארץ, לבקר להכיר את ערש הולדתנו כאומה. וכך, רגע לפני שירדתי מהרכבת, נתתי לה את כרטיס הביקור שלי. ביקשתי שתשמור על קשר, והיא חיכה בנימוס.

ירדנו מהרכבת. היינו המומים. איך האיש הזה הגיעה אלי דווקא כאן, במרכז הטומאה האירופאית? יהודייה שלא מכירה את עמה ואת מולדתה, מחפשת קצה חוט, ודווקא בין פסי הרכבת פוגשת ב---טבעת. אותה טבעת שמרה אז על הגחלת, ועכשיו היא מפיחה אותה. הלוואי. קיוויתי שאם הקב"ה שלח אותה אלי, אז מענה הלשון שלי היה הנכון ביותר. פתאום רציתי לדעת שהיא תמשיך לחפש, שתמצא, שלא תרפה, שלא תאבד, חלילה. זו היתה חוויה מטלטלת. מכל הטיוול היפה שלנו, זה היה הרגע החזק ביותר. ויום אחד הגיעה אלי הודעה: "הזמנתי כרטיס לארץ". אל המקומות שהמלצתי לה עליהם, היא לא הלכה לבד. מאז אנחנו חברות, והיא כבר יודעת אלו שורשים הצמיחו אותה... הצוואה של סבתא - להיות גאה ביהדותי.

כשהוא אומר טבעת, הכוונה היא לאחת והיחידה. היא הטבעת שלי, ואין חולק עליה. נבהלתי מעצם השאלה. "ממש לא", עניתי לו. "הבנתי שיש לא מעט אנטישמיות שם, אולי לא כדאי להבליט סממן יהודי, בטח לא עם אותיות עבריות", הוא אמר, כשהוא מחווה בראשו על המילים שחרוטות לי בטבעת. נדהמתי מכך, מעולם לא חשבתי על זה. אולי כאישה הסממנים היהודיים בולטים פחות מאשר אצל גבר עם כובע וציצית. אבל הוא נגע לי בנקודה רגישה. וואו, כמה רגישה. כל יצר הנקם ותחושת היהודי הגאה צפו ועלו לי. "אני לוקחת אותה איתי לכל מקום", אמרתי, מדהימה אותי ואתו גם יחד.

"אני יהודיה, ואני גאה ללכת עם טבעת של ירושלים על ידי. זו הצוואה של סבתא". נדהם, הוא שתק מיד, משאיר אותי עם המחשבות והגעגועים שהוא הציף לי באמירה אחת. מובן שבאיטליה הטבעת לא זזה ממני. לא אכחש כי

ישבתי על הטבעת הזו כל יום, מעצבת אותה בעדינות ובשרטוט מדויק. נעזרתי בעוד בעלי מקצוע, עד שיצאה מושלמת, בעיני. התפללתי שסבתא תהיה מרוצה

דווקא בגלל זה, התגנב לי חשש קל. אחרי הכל, מעולם לא חשבתי על כך, אבל עכשיו זה התחיל קצת להדאיג... אחרי הביקור בתערוכה, יצאנו לטייל. איטליה היא ארץ יפהפייה, מלאה בנופים מנוגדים, מקצה לקצה. ואז, בסוף הטיוול, זה קרה. עלינו על הרכבת ברומא, ישבתי לצד בעלי, ולפתע הרגשתי שמישהו נועץ בי מבט. הרמתי עיניים, ופגשתי בזוג עיניים שננעץ ב-

ספרי הרה"ג זמיר כהן שליט"א

האדם במעל השנה ארכיאולוגיה תנכית כרך ד'

חגיגת ספרים במחירי מבצע בהידברות שופס!

על הניסים ועל הסיפורים!

הידברות לנוער

הייתי חייב לעבור בדיקת בזמן שהמנקה שטפה, אבל הלפתי מזהר, אז זה בסדר.

הכתב שלי בתפילת השיעור
הכתב שלי בסוף הקצרה

קשה לכם? החיים כבדים? הכירו את מי שיכול לעזור לכם

גיל 5 - נופלת לי שן, מקבל 20 ₪.
גיל 30 - נופלת לי שן, משלם 3,000 ₪

לעולם אל תוותר על החלומות שלך. תמשיך לישון!

ותעזור לעצמך". אחד הרבנים המוכרים סיפר בשיעורו שבמשך שנתיים הוא סבל מדיכאון, והתקשה לתפקד. הוא ניסה כל סוג טיפול אפשרי, אך לשווא. שום דבר לא הוציא אותו ממצבו הנפשי, מהקושי ומהעצבות, עד שיום אחד נפל לו האסימון: הוא הבין שאם הוא עצמו לא יוציא את עצמו מהמצב הזה, שום דבר לא ישתנה. הוא הפסיק להרשות לעצמו לשקוע לתוך מחשבות של רחמים עצמיים וקורבנות, והתחיל להילחם בצורה מנטלית בעצבות. הוא אף מודה שעדיין זוהי מלחמתו - להיות בשמחה, ולא להיכנע לעצב. המסכת באבות אומרת "אם אין אני לי, מי לי". במילים קצרות אלו, חכמי ישראל מעבירים לנו מסר משמעותי לחיים - האחריות למצב היא שלך, אם אתה לא תהיה שם בשביל לעזור לעצמך, אף אחד אחר לא יוכל לעזור לך. אתה האדם היחידי שיכול לעזור לעצמך.

הנה כמה מילים אותנטיות שנכתבו על ידי בחור שסיפר על תקופה קשה שעברה עליו, ושיתף מה עזר לו בסופו של דבר להתגבר על הקושי: "לפני יומיים עמדתי במרפסת של הישיבה, בקומה העליונה, כי היה לי רע. שוב. חבר שלי אמר שהוא כבר לא מסוגל לעזור לי עם הדיכאון, ונשבר לו מזה. זה היה כואב כל כך. הרגשתי לבד, אף פעם לא הייתי לבד כל כך. השעה הייתה 2 לפנות בוקר. הלכתי לישון, לא לפני שבמשך שעה ישבתי על המיטה וריחמתי על עצמי. קמתי ושמעתי איזה שיעור תורה, משהו מהידברות. זה דיבר אלי. עשיתי מקלחת קרה, והחלטתי שהגיע הזמן להפסיק לרחם על עצמי. אני שמח שהחבר הזה השאיר אותי לבד במרפסת והתנהג אלי בצורה לא יפה, כי זה גרם לי לקחת את עצמי בידים, ולהבין שאני היחיד שיכול לעזור לעצמי. אף אחד פה לא יהיה מסוגל לעזור לך, אם אתה לא תקום

השו"ת המקוצר

? אמא שלי נפטרה, ואני בשנת אבל. אני נוסעת באוטובוס ללימודים ולפעמים יש מוסיקה מהרדיו. האם מותר לי לשמוע אותה? מותר אם לא מתכוונים ליהנות. אך שההנאה באה ממילא, אין איסור.

? אני יודע שאסור להרים בעלי חיים בשבת. יש לנו תוכי קטן בבית שמתעופף בבית חופשי. מה אני צריך לעשות אם הוא מתיישב לי על הכתף בשבת? במקום צער בעלי חיים אפשר להקל להחזיר אותו למקומו.

? כשכואב לי הגרון אני לוקח כדור למציצה נגד הכאב, והוא טעים לי מאוד. האם אני צריך לברך עליו? צריך לברך שהכל נהיה בדברו.

? אני מתחזק, אבל לומד עדיין בבית ספר לא דתי. האם מותר לי בהפסקה לשחק משחקי ספורט גם עם בנות? אסור, זה גורם לעבירה.

? יונה בנתה קן מחוץ לחלון החדר שלי, וזה מפריע לי מאוד. האם מותר לסלק את הקן משם? מותר.

? בבית הספר שלי נהוג לקרוא למורים בשם הפרטי. האם זה מותר? מדרך ארץ לא לקרוא למורה בשמו, אלא "המורה".

החודש שמסוגל לישועות

אסתר המלכה מבקשת ישועה מעל הטבע. גם אנחנו ביקשנו

בהרגשת אמונה גדולה שהנה, ישועתנו קרובה לבוא. חודש לאחר מכן, בשעה טובה, התבשרנו בבשורה המרעישה.

לילדה המתוקה שנולדה קראנו רוני. הרגשנו צורך לקרוא לה כך, על שם הרינה והשמחה שהכניסה אלינו הביתה.

יום אחד, כחודשיים לאחר הלידה, דיברתי עם חבר טוב, ותוך כדי דיבור הוא שאל אותי איזה רב שאלתי לגבי שם התינוקת. נבהלתי לרגע, לא חשבתי לשאול. זה היה נראה לנו שם טוב מהתנ"ך. החלטתי לחפש באתר הידברות על נושא השמות, ובאופן ספציפי על שם זה. והנה נפתחה לי תשובה באתר הידברות, של הרב מנשה ישראל רייזמן. לבי החסיר פעימה... במענה לשאלה האם השם רוני טוב לבת, הרב כותב: "השם רוני בעל משמעות נפלאה, ויש בו סגולה למציאת חן בעיני ה' כפי הנרמז בסופי המילים באמצע הפסוק המספרת על בקשת אסתר המלכה למציאת חן בעיני המלך, ולפי דברי חז"ל היא התכוונה באמת להתחנן לפני הקב"ה, וכך כתוב במגילת אסתר (ח', ה) וַתֹּאמֶר אֶם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם מִצְּאֵתִי חֵן לִפְנֵי וְכָשֶׁר...".

בגיל צעיר יחסית כבר עמדנו תחת החופה והקמנו בית בישראל. התחלנו את חייו באושר ובתקווה כמו כל זוג צעיר. שנה חולפת ועוד שנה, החברים מסביבנו גם הם מתחננים ואפילו כבר מובילים גלגל תינוק. ככל שהשנים חולפות המשפחות מסביב כבר הולכות בשיירות, ילד ועוד ילד ועוד אחד, ואנחנו נשארים באותו מצב, משפחה שמונה שתי נפשות כואבות.

הרגשנו נורא. בושה ענקית, איך מסתכלים עלינו מהצד, חוסר שייכות לחברה. עברנו מעל ארבע שנים של צער גדול ואינסוף ניסיונות מכל הכיוונים לקדם את הישועה, אך היא מאנה להגיע. עד שהרגשנו שזהו, אנחנו חייבים לעשות משהו דרסטי שיקרב את הישועה. החלטנו להתחזק באמונה וביטחון שהקב"ה, ורק הוא, יכול להושיע אותנו. בנוסף, אשתי החליטה גם בצניעות. להתחזק עם הזמן התחזקנו כל כך באמונה עד שהתחלנו להודות לה' על המתנה שבהמתנה, השכלנו להבין שהילד יבוא לעולם בדיוק בזמן הנכון, כי רק ה' יודע מה טוב לכל נשמה, ומוריד אותה בזמן הכי מדויק שבבילה.

זה היה בחודש אדר. התחלנו ללמוד "בספר נתיבות שלום" על פורים, בעיקר במאמרים על ההנהגה בפורים למעלה מן הטבע, ושכל הפושט יד לשמים בפורים נותנים לו. ביום הפורים עצמו, כשכל היישוב מלא בילדים מחופשים מלווים בהורים, הרגשנו שאנחנו ממש לא יכולים לצאת מהבית. הפעלתי את הנגן שהיה בדיוק על השיר "אם על המלך טוב... אם מצאתי חן בעיניך המלך נתנן לי נפשי בשאלתי...".

התחברנו לכל מילה בשיר. דמעות זלגו מהעיניים, הנה, זה הזמן שלנו לבקש את שאלתנו ממקור כל השפע. ביקשנו ובכינו לפני שוכן שמים שיכניס לנו אור ושמחה הביתה. שער הלב נפתח, וגם שערי דמעה... כך במשך דקות ארוכות. סיימנו את התפילה

התחברנו לכל מילה בשיר. דמעות זלגו מהעיניים, הנה, זה הזמן שלנו לבקש את שאלתנו ממקור כל השפע. ביקשנו ובכינו לפני שוכן שמים שיכניס לנו אור ושמחה הביתה. שער הלב נפתח, וגם שערי דמעה... כך במשך דקות ארוכות. סיימנו את התפילה

אנחנו כבר בחודש אדר, זה הזמן שבו נושענו. לכל אחד יש חוסר בחייו, גדול או קטן. ה' יושב ומצפה לתפילה אמיתית שלנו, הבוקעת מעומק הלב, בשילוב אמונה וביטחון, כדי להשפיע עלינו ישועות, בפרט בחודש כזה המסוגל לישועות.

מחכים לסיפור האישי שלכם במייל: ashgacha@htv.co.il או בהודעה קולית בטלפון: 079-6998844

המדור בחסות

בר מים היברידי

שאלה בנועם

הילדה שולי סיעה לאמה תחי' לערוך את השולחן בשבת בבוקר, ולפרוש עליו מפה לבנה כדת היום. דא עקא, שהיא שמה לב ששולי המפה ארוכים ויורדים לצידו השולחן, ושאלה אם יש לחוש לכך משום עשיית אהל, בפרט שאחיה הקטנים נוהגים להתחבא תחת המפה והשולחן. מה התשובה?

פתרון החידה מעלון פרשת משפטים:

מיטה מתקפלת המצויה, מותר לפותחה בשבת, כיוון שהיא עומדת לפתיחה וסגירה (וזמרה לכאס טרסקל (ראה שו"ע ש"ס"ו, סיף ה'), וגם כל חלקיה מחוברים לנף אחד. בפרט שאין מחיצות בחלל שתחתיה, ובדרך כלל אין כוונתו להשתמש באוויר שתחתיה. וכשם שמותר לפותחה, כך מותר לקפלה (עיין היטב מש"ב סימן שס"ו ס"ק כ"ב, כ"ד, כ"ז. וביאר הלכה ד"ה כסא, ומיטה, ולעיל ד"ה מיטה, וראה ילקו" לסימן שס"ו, יג).

הגרלה!

בין הפותרים נכונה

יזמל בקמפ תרמי דיגיטלי חבית אלקיים

תשובות יש לשלוח למייל: alon@afikim-water.co.il או לפקס: 02-5807576

אפיקים טכנולוגיית מים מתוקמת

להזמנות:

077-80-37-880

כשיש נועם 2, אין שאלות!

פינת ההלכה

יוסף מנחם משכנתאות

יעוץ משכנתאות

עם יוסף מנחם בעל 41 שנות ניסיון בבנק דיסקונט

שאלה
ברית מילה שחלה בשבת ואין שם מוהל אלא מי שנמצא בעיר הסמוכה האם מותר למוהל לצאת חוץ לתחום שבת לצורך המילה?
תשובה

אין להתיר יציאה חוץ לתחום שבת אפילו בכדי לקיים מצווה כגון לצאת בכדי למוהל (שש"כ פרק י"ז סעיף ל"ד) ובטעם הדבר הביא בספר 'לקוטי' שיציאה חוץ לתחום שבת לצורך המילה נחשבת כמכשירי מילה שאינם דוחים את השבת דרך מילה עצמה דוחה את השבת (לקוטי" שבת ח"א סימן רמ"ה אות ו) ולכן יעשה המוהל עירוב תחומין ער"ש שאז מותר לצאת לצורך מצוה לכתחילה (שו"ע אורח סימן תנו סעיף א) או שישבות מערב שבת באותו מקום שבו יערך הברית (לקוטי" שם)

073.348.86.78

יוסף מנחם משכנתאות

דובר בנקיטת שוטפת

סירת מזכי הרבים

אביטל שרה כמקר, 47, אשדוד מפיצה את עלון הידברות כבר שנתיים

למה הצטרפתי להפצה? רציתי לזכות במצוות זיכוי הרבים. התחלתי כבר לפני כן לקרוא את העלון ולהבין את כל מה שנאמר בו בשפה פשוטה, להתחבר למסרים ולמדורים. לא תמיד מצאתי מאיפה לקחת את העלון, אז החלטתי ליזום ולהיות זו שמחלקת אותו.

תגובה מיוחדת שקיבלתי: אנשים תמיד מתרגשים כשרואים אותי מחלקת עלונים, מבקשים לוודא שזה העלון של השבת הקרובה. יש מי שמבקשים ממני לשמור למי שלא הגיעו לעבודה ביום שבו הגעתי לחלק.

החלום שלי: לקבל שבת לפני הזמן, ברוגע ובשמחה ללא חוסר שינה. חלום נוסף הוא שאזכה לזיווג הגון, בית נאמן וכשר בארץ הקודש - ובדירה משלי. שתהיה לי נחת מילדי בכל התחומים, שלא יהיה לי קושי כלכלי ושאתחזק ואתקרב לה' יתברך, ואגרום נחת להורי.

גם אתם חלק מסיירת מזכי הרבים של עלון הידברות? שלחו את הסיפור

והתמונה שלכם אל ONEG.SHABAT@HTV.CO.IL

ליזכיר הרבים ולהפצה בעצמכם חייגו 073-2221388, והברכה בדרך אליכם!

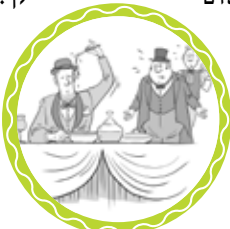

אזרחי!
סיון רהב מאיר

בתיאבון, עניבה

לבגד שהאדם לובש יש השיבות רבה. עם זאת, הבגד הוא לא הכול. הפרשנים מסבירים שצריכה להיות התאמה בין הפנימיות והאישיות של הכהן הגדול, לבין בגדיו המיוחדים והמכובדים

שלו. בפעם השלישית, שפך על העניבה. כל הנוכחים הסתכלו עליו בפליאה רבה. חלקם גם צחקו. בדיוק כשהאורח שפך מרק על המגבעת שלו, מיהר אליו המארח העשיר ושאל בפליאה: "מה קרה לך? למה אתה שופך את המרק על הבגדים שלך?".

"אה, פשוט מאוד", ענה האורח, "הבנתי שכאן הבגדים חשובים יותר מבני האדם. כשהגעתי לאירוע לפני כשעה בבגדים פשוטים, לא נתנו לי להיכנס. אבל כשחזרתי לובש בבגדים חגיגיים, התקבלתי בכבוד גדול. אם כך, המסקנה היא שבעצם לא הזמנתם לכאן אותי, אלא את הבגדים שלי. הם העיקר. אז קדימה, שהבגדים יאכלו. שיהיה לבגדים בתיאבון...".

נקודה למחשבה: מה הבגד שאנחנו לובשים אומר עלינו, ואיך הוא מבטא מי אנחנו?

לרכישת הספר "לגדול" של סיון רהב מאיר, הנכנס להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

בכפר אחד חי איש עשיר, שהחליט לערוך בביתו משתה מפואר. כל תושבי הכפר מיהרו ללבוש בגדים חגיגיים, והתייצבו בכניסה לביתו של העשיר, שמחים לקראת הסעודה החגיגית שמחכה להם בפנים. בין כל האורחים, הגיע גם אדם אחד שלבש בגדים פשוטים מאוד. השומרים בכניסה ראו את הופעתו הלא מכובדת, ולא נתנו לו להיכנס. "ככה אתה מגיע לביתו של העשיר הנודע? תתבייש לך!", הם נזפו בו. אותו אדם חזר לביתו, הוריד מעליו את הבגדים הפשוטים ולבש את הבגדים היפים ביותר שהיו לו בארון: נעליים יוקרתיות, חליפה מחויטת, עניבה חדשה ומגבעת מצוחצחת. כך חזר אל פתח ביתו של העשיר. כשראו אותו השומרים, מיהרו לפתוח את השער, להכניס אותו פנימה ולדאוג לו למקום טוב במשתה הגדול. כשהוגשה המנה הראשונה, מרק, לקח האיש כף ושפך מרק על המכנסיים שלבש. כשסיים, לקח כף מרק נוספת, ושפך את המרק החם לתוך השרוול

טריווייה

על מי נאמר "איש צדיק תמים היה בדורותיו"?

- א אבימלך
- ב אבנר בן נר
- ג אדם הראשון
- ד נח

מאיה ספר מפטירים במנחה של יום הכיפורים?

- א מיכה
- ב יונה
- ג הושע
- ד עובדיה

מה היה מקצועה של יוכבד, אמו של משה רבנו?

- א שואבת מים
- ב מיילדת
- ג בעלת פונדק
- ד מלכה

מי כתב את מגילת שיר השירים?

- א שלמה המלך
- ב גדעון
- ג אבטליון
- ד משה רבנו

מה שם אביו של ישעיהו הנביא?

- א עמוס
- ב אמיתי
- ג אמוץ
- ד ברכאל

פתרון החידות מפרשת משפטים:
ג. רבי שלמה הלוי אלקבץ, א. רחל אמנו, ד. בית א-ל, א. סוטפות, ב. נכדו של רש"י

שלחו אלינו למייל

TRIVIA@HTV.CO.IL

יחד עם כתובתכם

ומספר הטלפון שלכם,

וציינו בכתובת את שם הפרשה. בין הפותרים נכונה יוגרל הספר "מאורי האש - האחים הקדושים" מאת נתנאל ובת-אל אפשטיין מתנת הידברות שופס.

הזוכה מעלון פרשת שמות: משפחת ליפקה

מה קרה לחנות הרובוטים?

איך נכון להתנהג בפגועים ילד יתום?

שחלילה לנו או אבא או אמא, או אשה שבעלה נפטר, אנו צריכים להזהר, ולדבר אליהם ברגישות.

הזבי היה נבון: "סליחה, אמציה, לא התפוננתי לפגוע ברובי". הזבי לקח את מכשיר הקשר המיוחד שלו, המיעד לרובוטים כמוהו, הקיש במהירות על המקשים הזוהרים, ופנה לרובי: "רובי, אל תדאג. אתה לא תהיה לבד. התקשרתי ובקשתי מהחברים שיבואו להיות אתך". רובי התרגש, הודה להזבי בשמחה, ואנחנו למדנו על מצוה חשובה מאוד: "שלא לענות יתום ואלמנה".

ילדים יקרים! אם אתם מכירים חבר שהוא חלילה יתום, השתדלו במיוחד לקרב אותו, להזהר בכבודו יותר מכל חבר אחר, וכך נזכה לשמח את עם ישראל!

מתוך אתר פני מלך. לסיפורים נוספים על אמציה והזבי הרובוט היכנסו לאתר "עולם הילדים" - תוכן מסונן וחינוכי לילדים ממשפחות מתחזקות

"אמציה, לאן אנחנו הולכים?", שאל הזבי, ונסה להדביק את צעדיו הגדולים של אמציה.

"היום, הזבי, נלך לחנות רובוטים. אני רוצה שתפגש חברים".

הזבי הרגיש שהוא מתחיל להתרגש: "חנות של רובוטים? וואו, אמציה איזה כיף!", הוא קרא בהתלהבות, וקולו נעצר באחת כשהם התקרבו לחנות. החנות הייתה שרופה פמטת לחלוטין! ריח של עשן חזיק את האויר, ורובי הרובוט, חברו של הזבי הרובוט, עמד בוכה בפנת החנות.

"רובי הרובוט, מה קרה?", שאל הזבי, נרעש, מביט בחברו. "היה קצר חשמלי שגרם לפיצוץ החנות. החנות נשרפה, ורק אני נותרתי לבד מכל הרובוטים". הזבי בנה בו בחוסר הבנה: "אז מה, רובי, מה הבעיה להיות לבד?". אמציה קטע את השיחה, ופנה להזבי בעדינות: "הזבי, אם אנחנו פוגשים מישהו

הערכה כוללת:

- יצירות מפלסטלינה
- חוברות פעילות וצביעה
- מגילת אסתר מאויירת
- הספר "אלי לומד על הרגים" פורים - ועוד ועוד...

*ברכישת ערכה. ניתן להזמין גם בבודדים

מהרו להזמין! 073-222-1250 חפשו הידברות שופס G

חג גדול לילדים

ערכת פורים במחיר מיוחד!

קומיקסים חדשים מבית "יפה נופ"

חדש
האזורים
הבאים

פְּרוּטוֹת מְאֵלִיָּהוּ הַנְּבִיא

אמיתית
המספר

איך התעשר העני, ולמה מזלו התהפך שוב?

יום אחד עמד בדלת האיש המרחוב. "למה אתה עצוב?"

"פי התעשרתי, ועכשיו אני חוזר להיות עני..."

"אתה יודע למה זה קרה לך?"

"כן... אני לא הייתי בסדר עם הקדוש ברוך הוא..."

"אם תתעשר שוב, תשמר לקיים את המצוות והאמונה כמו שעשית קשהיית עני?"

"כן. אני בטוח בזה".

"אם כן, קח בחזרה את הפרוטות, ובכפת ה' תחזר אליך".

נעלם אלֵיָהוּ הַנְּבִיא, והעני, שהפך לעשיר, שהפך לעני - חזר להיות עשיר, וגם מאמין

בכל לבו בה', לומד תורה ומתפלל.

שלום לכם, ילדים המודים! מה שלומכם? אני רוצה לספר לכם היום ספור מעניין מאוד על אלֵיָהוּ הַנְּבִיא. ודאי כבר שמעתם עליו הרבה, אבל תדעו, אלֵיָהוּ מגיע לאנשים כדי לעזור, וגם כדי ללמד... אז ככה: לפני הרבה שנים היה איש עני, ירא שמים ומתפלל הרבה לה', אבל לא מסכים לקבל צדקה מאחרים. "אני מצפה לעזרה וישועה רק מה". שנאמר: אל תבטחו בנדבכים".

רצה ה' את אמונתו הגדולה של העני, ושלח אליו את אלֵיָהוּ הַנְּבִיא, מחפש לאיש ברחוב. בדיוק באותו זמן העני היה רעב מאוד, ואלֵיָהוּ שכנע אותו לקחת ממנו כמה פרוטות כדי לקנות אכל. העני הסכים. באותו הרגע - השתנה מזלו של העני. בכל עבודה ופעולה שעשה - הרויח עוד ועוד כסף, ותוך זמן קצר הפך להיות עשיר! אך מתוך העסוק בעסקים ובמזון, שכח העשיר, שהיה פעם עני, להתפלל וללמוד תורה.

שוב הגיע אליו אלֵיָהוּ הַנְּבִיא, מחפש לאיש ברחוב. נגש אל העשיר ובקש: "תן לי את הפרוטות שנתתי לך פעם, קשהיית רעב". לעשיר לא הייתה בעיה, יש לו הרבה כסף. אך ברגע שנתן את הפרוטות לאלֵיָהוּ - השתנה מזלו לרעה. הוא הפסיד בכל יום הרבה כסף, ולאט לאט הפך מעשיר שוב להיות עני.

"למה זה קרה לי? איך אבדתי את מה שהיה לי? כנראה שזה בגלל שעזבתי את עבודת ה'... אני חייב לחזור בתשובה! להתפלל, ללמוד תורה, לבטח בה'!". הוא תקן את מעשיו, וחזר להאמין שה' יעזור לו.

מתוך אתר אמיתית המספר. לסיפורים נוספים של אמיתית המספר היכנסו לאתר "עולם הילדים" - תוכן מסונן וחינוכי לילדים ממפשות מתחזקות

אגדת הסותרים: תיאטרון חושן בהצגה לימי הפורים

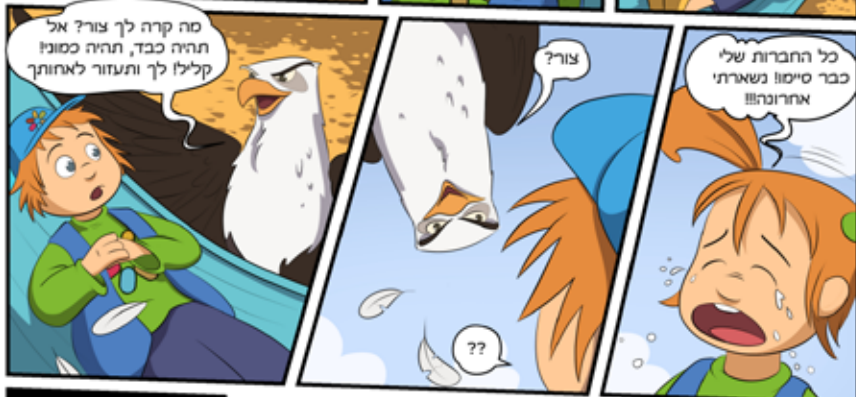
השחקן נריה מאושר בהצגת ילדים מלאת שמחה שתיקח אתכם למחזות ססגוניים בין דוכני השוק הפרסי השוקק. בואו לצחוק, לשמוח ולהאמין בכוחות שבתוכנו.

בואו גם אתם, הצטרפו לעולם הילדים ותיהנו מ-2,000 פרקים של סדרות, כ-70 ספרים קומיקס, כ-60 סרטים ו-25 חוגים! הירשמו עכשיו: <https://kids.hidabroot.org>

מיועד למשפחות מסורתיות ומתחזקות בלבד!

איור וכתביה: יוספי יוסף

קל כנשר - משלנו ציור

מלאי
ההדפים

"היו קל כנשר"
כשמזדמן לך לעשות משהו טוב, או כשמישהו צריך את עזרתך אל תתעצל. עשה זאת בקלילות ובשמחה. (אבות, ה' כז)

לואי כמובן
אז שמו של מלך צרפת היה...

ועכשיו אני גם צריכה קצת עזרה באנגלית, מתמטיקה, עברית, ועוד סמך טיפוסת בגיאוגרפיה

זוהרה שרביט

המלח וחשיבותו

למה חשוב לצרוך מלח, ולמה בכל זאת הוא לא בריא?

מלח חשוב להרבה מערכות בגוף שלנו, ובכל זאת הרבה יודעים שמלח אינו בריא, וצריך להמעיט בצריכתו. מלח הוא תרכובת כימית שמכילה נתרן וכלור. החומרים האלה הם קריטיים לחיים שלנו, ובלעדיהם הגוף לא יכול לתפקד. נתרן אחראי בין היתר על ההולכה העצבית בגוף, והכלור מסייע בייצור של חומצת קיבה, שבלעדיה העיכול לא יהיה תקין, וספיגת החומרים מהמזון לא תתבצע בצורה טובה. מחסור במלח יכול להוביל להתכווצויות שרירים, לבחילות, לעייפות ולסחרחורות. אך המלח טוב רק כשהוא נצרך בכמות המומלצת לגוף. שעה, ולפעמים שעתיים אחרי אכילת כמויות גדולות של מלח, רמות הנתרן בגוף עולות, כלי הדם מתרחבים ומרגישים כאבי ראש. כדאי לשתות מים כדי לעזור לגוף לפנות את כמויות הנתרן העודפות.

מלח שולחני מכיל חומר מונע התגיישות. זהו חומר שמונע היווצרות של גושים, כדי שיהיה קל ונוח להשתמש במלח. החומר שמכניסים למלח כדי למנוע התגיישות נקרא "ברזל ציאניד". הוא יכול לשנות את הברזל בכדוריות הדם בגוף, וכך הדם לא מגיע לתאים, ולכן נרגיש חולשה. גם בכמויות קטנות של ברזל ציאניד לא מומלץ להשתמש, מפני שיש הצטברות של החומר בגוף, וקשה לגוף להוציא אותו.

מלח מכיל גם מיקרופלסטיק. אלו חתיכות קטנות מאוד שנמצאות בים, ומגיעות למלח השולחני שלנו. אלו חומרים שהגוף לא מצליח לפנות, והם משפיעים על המערכת האנדוקרינית. לא ניתן לסנן או להפריד את החתיכות, כי הן בגודל מיקרו - קטן מאוד.

מלח הימלאיה הוא מלח טוב, צריך רק לבדוק שהוא לא מכיל חומר מונע התגיישות. זהו מלח שמכיל מינרלים נוספים, ולא נמצא בו חומרים מיקרופלסטיים, וגם לא ברזל ציאניד.

מלח ים אטלנטי הוא מלח בגוון אפור, בעל מראה רטוב, והוא עשיר במינרלים. המרקם שלו הוא גבשושים בגדלים שונים, שאותם אפשר לטחון, או להשתמש בהם בבישול, שם הם נמסים. גם עם מלח טוב צריך מידה, ועדיף כמה שפחות. להזמנת חוגי בית בהשתתפות הגב' זוהרה שרביט (ללא עלות), חייגי 073-2221290

התמידה בזה. לא משנה מה היה היום - הילדים עיצבנו, בעבודה עשו לה, הגב כואב לה, לא משנה מה - כשבעלה מגיע, היא מקבלת אותו ליד הדלת בחיוך.

והנה, לא עלינו, היא חלתה במחלה בצורה קשה מאוד. היא עברה תקופה ארוכה לא פשוטה, טיפולים וכאבים, לא עלינו. היו ימים שהיא לא הייתה אוכלת כלום, הייתה זרוקה במיטה. אבל בערב, כשבעלה היה צריך להגיע - היא הייתה מבקשת שיעזרו לה ללבוש משהו, להתיישב, להיראות טוב כמה שיותר ולקבל את בעלה בחיוך. חמותה מספרת שזה היה הזוי... איך? תשושה כל כך, חלשה כל כך, והיא לא ויתרה! בכל פעם שבעלה היה מגיע - היא הייתה מקבלת אותו הכי יפה שאפשר. לפעמים הייתה צועדת, נתמכת בקירות, העיקר להיות ליד הדלת. מדהים.

לאישה הזו לא היה סיכוי להחלים בדרך הטבע, אבל עם ישראל הם מעל הטבע. וכשיהודי עושה מעשה מעל הטבע - השם עושה לו נס מעל הטבע. וכך היה, כנגד כל הסיכויים האישה הזו הבריאה, ברוך השם, וחמותה, שהייתה איתה בכל התקופות, מעידה - זה רק בזכות מאור הפנים שלה לבעלה. רק בזכות המסירות שלה לקבל אותו בחיוך ליד הדלת. ברוך השם, אחותי, את לא צריכה להיתמך בקירות, את לא צריכה שיעזרו לך להתלבש, את רק צריכה לרצות. תקבלי אותו יפה, ושהילדים יראו את זה. תחייכי, תאירי פנים - ויאירו לך משמיים. אמן.

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה ורבניות נוספות לחוגי בית בכל רחבי הארץ. ללא תשלום 073-222-1290

מה למדה נכדתו של רבי חיים זוננפלד, ואיך חיוך מציל ממוות?

כמה דקות אחרי שרבי חיים זוננפלד יצא מהבית של הזוג הטרי, סיימה הכלה להתפלל. אמר לה בעלה החתן בצער: עכשיו סבא שלך הצדיק, רבי חיים, היה כאן. הוא חיכה לך, וכיוון שלא יכל להמשיך לחכות - הוא הלך...

לבה של הכלה החסיר פעימה, סבא היה כאן?! היא יצאה מהבית במהירות ורצה אחרי סבה, וכשהיא השיגה אותו היא ביקשה ממנו לעלות אליהם בחזרה, היא ממש התחננה.

ענה לה רבי חיים: בתי, אני יכול לעלות לביתך, אבל לא אעלה. כדי שתלמדי, בתי, שבשעה הקבועה שהבעל מגיע הביתה - מן הראוי שתהיי אחרי תפילה! כמה חשוב לקבל את הבעל בחיוך ומאור פנים. תפילות ותהלים זה חשוב מאוד, אבל לא על חשבון הבעל והילדים. חשוב כמובן שזה יהיה הדדי.

יש סיפור נפלא, סיפור אמיתי (שינוי קצת מהפרטים) על אישה שקיבלה על עצמה לקבל את בעלה כשהוא חוזר הביתה בחיוך ובמאור פנים. וואו, איזו קבלה! יש כאלה שרק רואות את הבעל בדלת - הן נזכרות בכל הצרות, כאילו הפרצוף שלו מזמין קיטורים. הן מיד מתחילות לקטר ולהתלונן. האישה הזו החליטה שלא עוה, שכשבעלה נכנס הביתה היא תחכה לו ליד הדלת ותקבל את פניו בחיוך ובשמחה. האישה הזו

פינת המומחית

"כבר שלוש?"

הילדים שלי מנדנדים לקבל את הממתק שמועד הגעתו קבוע. למה?

כמובן מאליו. הנדנוד יכול גם להצביע על קושי בדחיית סיפוקים...

כאן הייתי מציעה לך לשאול את עצמך, מה אני יכולה לשנות כדי שהילד שלי ילמד לחכות בסבלנות, בלי לנדנד?

יכול להיות שאפשר ללמד את הילדים איך נראית השעה 15:00 בשעון, או אולי בפשטות לסכם איתם שהם לא צריכים לשאול, ואת זה שתנני להם מעצמך.

כך הילדים יהיו רגועים, ולא ינדנדו לך. הם יעריכו את מה שהם יקבלו, וגם ישמחו בזה. (יוכי דנחי - תומכת רגשית רב תחומית, מנחת הורים מומחית למשמעת וסמכות בשיטת אימהות מודעת)

בביתנו נהוג שבשעה 15:00 הילדים מקבלים ממתק. בכל יום, מיד אחרי ארוחת הצהרים, כלומר עוד לפני השעה היעודה, הם שואלים: "אמא, אכשר ממתק של שלוש?", או "אמא, כבר שלוש?". האם קביעת השעה הזו קשה להם מדי? יש לי משהו לשפר בזה?

השאלה שאני הייתי שואלת את עצמי היא, מדוע הילדים כל הזמן שואלים, אם הם יודעים שיש שעה קבועה שבהם הם אמורים לקבל?

זה נוח לך, ה"נדנודים" האלה? כאשר ילד מנדנד, משמע שהוא לא מקבל את הממתק כבנוס, אלא

ייעוץ לסודות הבית היהודי מאישה לאישה בקצב שלך ובדסקרטיות
02.630.1516
mit@htv.co.il

כמו שאת באמת
יד ביד עם מתחברות במסע אל הפנים שבך

מהמיטה, לא רוצה להמשיך לחיות". ברור לי שיש תקופות כאלה, וזה בסדר, זה חלק מהתהליך. אבל העיקר הוא לא לחיות כך כדרך חיים. ב"ה שהיא בוחרת בכל יום מחדש לקום ולהמשיך את דרך הוריה. להעביר את השמחה והמשפחתיות שאפיינה אותם כל כך.

כמו שתומר הרגישה צורך לשתף אחרים מי היו הוריה - כך אני מרגישה צורך להעביר הלאה בהרצאות שלי, מיהן הנשים והבחורות הגיבורות שחיות איתנו, בארץ שלנו. נשים שלפני הטבח הנורא אף אחד, גם לא הן בעצמן, הכירו את הכוחות והעוצמות שבתוכן.

זו הצוואה של הוריה של תומה, וזו הצוואה שלנו: להמשיך לספר, לדבר, להעביר הלאה, לשתף. שכמה שיותר אנשים ידעו וימשיכו את מי שאנחנו. את עם הנצח. עם הזהות היהודית שלו תמיד תטפח לו על השכם. שאם חס וחלילה הוא שוכח ממנה, העולם כבר מזכיר לו. שלא נצטרך כאלה תזכורות, בעזרת ה', ונזכור לבד מי אנחנו וכמה כוח ותעוצמות נפש יש לנו.

**אנחנו עם
שהזהות היהודית
שלו תמיד תטפח
לו על השכם, ואם
נשכח - העולם
כבר יזכיר**

שלא נשכח מי אנחנו

אני יושבת כעת במטוס, בדרך לאיטליה, לסבב הרצאות שוועד רבני אירופה הזמינו אותי אליו, כדי להרצות בו. יש כל כך הרבה נושאים חשובים שעליהם יש לדבר. בעודי בטיסה, אני מתרגשת בעוצמות ומתפללת לה' להיות צינור מזוכך, ושה' יצליח דרכי להיות שליחה טובה.

תוך כדי כך, אני מנסה להעביר לעצמי בראש, את מאורעות יום האתמול.

הרצייתי בנתניה, בערב רגיל לכאורה, שאליו הזמינו אותי. אבל הפעם, ביקשתי מתומר זק היקרה שתלווה אלי. תומר זק היא בחורה עוצמתית בת 22, מקיבוץ כיסופים, שהוריה ואחיה הקטן נרצחו, ה"ד. היא ואחיה

הגדול הם היחידים מהמשפחה שנשארו בחיים. סיפור מורכב ולא פשוט.

ביום שבו ראינתי אותה, חזרתי הביתה ואמרתי לבעלי: יש לנו שישה ילדים, אבל מעכשיו הולכים להיות לנו שבעה ילדים. אני ממש רוצה לאמץ אותה אלינו. מאז הייתי בקשר איתה. הזמנתי אותה

לשבתות, וכשהזמנתי אותה לערב בנתניה היא מיד נענתה בחיוב, ואפילו דיברה אחרי מול כמעט 100 נשים. כולן הקשיבו לה, מרותקות.

המשפט שהיא אמרה, שהכי תפס אותי, היה: "אחרי מה שעברתי, אני מרגישה שאני מתחילה מחדש". תחשבו, היא יכלה לומר "אני לא קמה

חני ליפשיץ

גלויה מקטמנדו

לי כמה חיכו כבר להגיע לנפאל, גם בשביל הקורס הזה, וגם בשביל היוגה שהם תכננו לעשות. כולם חברים טובים מהצפון. למדו יחד בתיכון, והתאחדו שוב אחרי הצבא בדרך אל הטיול הגדול.

כשנכנסו אל האשרם, הם קלטו מיד שיש פער אדיר בין מה שהובטח להם באתר האינטרנט, לבין המציאות. זה אמור היה להיות מקום פסטורלי, לגמרי בטבע, מול הרים מושלגים, עם דיבורים על לב ונשמה ועל ארבעת שלבי ההארה של הבודהיזם.

במקום זה עמד שם גורו עם עיניים אדומות, ודיבר בלי סוף על אש הגהינום ועל כמה שהעולם המערבי חולה ומזהם את העולם כולו.

הבנים יצאו אחרי יומיים. לא היו מסוגלים להישאר עוד. הבנות פחדו מהאחראי, שלא הפסיק לנבוח על כל מי שזז, ונשארו.

מאותו רגע הן חוו הטרדה מהאחראי על המקום. הן רק חיכו לרגע שבו הכל יסתיים.

נכנסתי לשם אחת, ויצאנו חמש, היישר להדלקת נרות של שבת.

בסעודת השבת הן ישבו והחזיקו ידיים. לא יכולתי לפספס את זה. גם לא את הדמעות.

שלהן,
ושלי.

"הלב לא הפסיק לקפוץ"

**כשמשוה קופץ לי בתוך
הלב, אני צריכה לעצור,
ולהקשיב. גם הפעם**

פעם-פעם, הייתי מקשיבה ללב שלי הרבה פחות כשהוא דיבר. הייתי אומרת לעצמי שאולי זה סתם... אולי זה בכלל לא הוא שדיבר עכשיו. אבל ככל שאני מתבגרת, אני מבינה שכשמשוה קופץ לי בתוך הלב - אני צריכה לעצור, ולהקשיב!

ביום שישי הלב שלי לא הפסיק לקפוץ. לא הבנתי למה, עד שנזכרתי ששמעתי על קבוצה של ישראלים שנכנסו ללמוד באשרם מאולתר בפאתי קטמנדו.

זהו. מאותו רגע, כל מה שחשבתי עליו היה שאני חייבת לבקר אותם, ושאני חייבת להביא אותם אלינו לשבת.

דרך ארוכה עברה עלי עד שהגעתי לשם. כשנכנסתי למתחם של האשרם, הדבר הראשון שהלם בי הוא הריח. ריח של עובש, זיעה ועוד סירחונות. איך אפשר בכלל ללמוד ככה? ועוד עשרה ימים!?

בתוך העם הנפאלי אני יושבת, ומכירה היטב את התנאים הירודים שפה, אבל עדיין... זה היה קיצוני. בכל קנה מידה.

בהתחלה לא הצלחתי לראות שום דבר. מספר נרות היו פזורים לאורך המדף, והאירו קירות מקולפים בצבע שחור.

ניגשתי לכמה אנשים שישבו על הרצפה בתנוחת

מדיטציה, ושאלתי אותם היכן נמצאת הקבוצה הישראלית. הם סיפרו לי שעד אתמול הישראלים היו באמת קבוצה, שבעה במספר; אבל הגברים עזבו, ונשארו רק ארבע בנות. כששאלתי איפה הן, הם ענו שאין להם מושג, כי הן בקושי יוצאות מהחדר. המילה "חדר" לא ממש יכולה לתאר את הקיטון שהן ישבו בו. וילון קרוע מפריד בינו לבין ה"חדרים" האחרים.

כשנכנסתי, הן היו בהלם. חשבו שהן הוזות. סיפרו

בחודש אדר המסוגל לניסים מעל הטבע

זה הזמן לערב התחזקות והפרשת חלה עם רבניות הידברות האהובות אצלך בסלון!

הכניסי לביתך שפע של שמחה אמיתית עם תפילות מעומק הלב לכל הישועות עבורך ולהצלחת כלל ישראל!

הזמיני עכשיו - ללא עלות!

073.222.1290

בת מלך יקרה לעת כזאת הגעת למלכות

דווקא בזמן הזה
ממלאים את הנפש
שבת רוחנית מלאה
תוכן ערכי מזוקק עבורכם
מוזמנים להצטרף אלינו
ולחזור הביתה חזקים משהייתם

לחגג איתנו
אילת

מלון אסטל פאלמה

שבת פרשת ויקהל | חמישי-שבת | כ"ז-כ"ט אדר א' | 7-9.3
מזח פרטי למלון | טרסת שמש גדולה | משחקיה לילדים
הבטיחו מקומכם עמנו
- מספר המקומות מוגבל -
073-222-1-270

הידברות
שופס

גם בפורים בני מלכים

בכל מארז
מגילת אסתר עם
פירוש של
הרה"ג זמיר כהן
שליט"א

החל
מ-199 ש"ח

חדש! משלוחי מנות מבית הידברות

מגוון משלוחי מנות מעוצבים וארוזים בקפידה בדרך אליכם.
בפורים הזה חוגגים בלב מלא שמחה
מבלי להסתובב בחנויות, לסחוב, לארוז ולהילחץ.
הפעם הידברות שופס עושה זאת בשבילכם!

המשלוח בדרך ליעד

בוחרים מארז

הקדימו להזמין >> 073-222-1250 • כנסו להידברות שופס

ביחד ננצח

סטנדאפ
מהסטנדאפ
לסטנדר
הרב
יעקב חמו

סגולה לישראל
סגולות אמיתיות
ומקובלות ביהדות
הרב
עמנואל מזרחי

אסטרולוגיה
חיים ללא
דאגות
הרב
רפאל אחיון

קואוצ'ינג
לראות
את הטוב
הרב
מרדכי חזיה

תפקיד הניסים
האם אנחנו צריכים
אותם באמת?
הרב
אליהו אסוס

ממרח ליהדות
סיפור
התשובה שלי
הרב
יונתן גל-ענד

בחודש אדר המסוגל שיתהפך הכל לטובה

מחזקים את הבית, מנצחים את המלחמה

השנה יותר מתמיד זה הזמן למפגשי חיזוק והשראה עם
רבני הידברות האהובים אצלכם בסלון, ובזכותכם נזכה כולנו
לשפע של ניסים מעל הטבע ורווח והצלחה יעמוד ליהודים!

הזמינו עכשיו:
073-222-1-290

ללא עלות

תהנו

ממפגש מרגש וחיזוק רוחי

ספרו

למשפחה וחברים

הזמינו

עוד היום אחד מרבני הידברות

לעילוי נשמה / פונגדה בן טורי / עליזה בת שרה כהן / מריקה מרים לוי
בת יעקב ושרה / משה בן כמון / יעל בת זלפה / נסים שלום בן מרים / רחל בת
מסעודה / שאול בן גרציה / דודי דליה בת רחל / יוסף בן גרציה
רפואה שלמה וכל הישועות / חנה מאירה בת סעדה / משה ואריאלה
מלכה בן חסיבה

העלון
מוקדש

להקדשת העלון

חייגו 073-222-1388

שלוחה 3